PİRAMİT TAKVİM HEDİYELİ
2015-01 / Fiyat: 7 TL.
(KDV dahil) KKTC: 8 TL.
(Ocak-Mart)
ÖZEL SAYI
KIŞ

ALP DAĞLARININ

Rüya ile kaplı en sivri zirvelerindeki lüks hostelinize deniz seviyesinden başlayan fiyatlarla, yokuş yukarı kayak yaparak çıkmak ve orada masal gibi bembeyaz bir sofra örtüsüne Burbon şarabı dökerek tamamen size ait harika bir leke bırakmak istemez misiniz? On lia yüz bin dolarınızın arası varsa neden olmasın?

HASMINIZI

Bir tekmede felakete sürükleyecek kışlık zehiri boğlarımız gelmiştir. Su geçirmez, karda buzda kaymaz, taştan taşa atlar, daraya batma yapmaz! Yanında elzi tekrar tekrar yaşama döndürecek eşsiz panzehiriyle 150 TL.

ŞU GÜZEL

2015 yılımızın başlarında, sevdiklerimize en güzel hediye! Gece gösteren yeşil camlı ve rüya duyarlı tarmal gözlüklerimiz ilk yüz kişiye peşin fiyatına taksitle. Uzaktan gelen dost düşlerinin size gecak mı soğuk mu baktığını, yüzlerinin hangi bölgelerinin sarı turuncu, hangi bölgelerinin mor-mavi olduğunu birkaç saniyede kavrayacak, paltolu mu kilotlu mu kim bu lpucu veren teknoloji harikası. Artık sizin de var.

Sen bir lütufsun...

Elif Nurşad

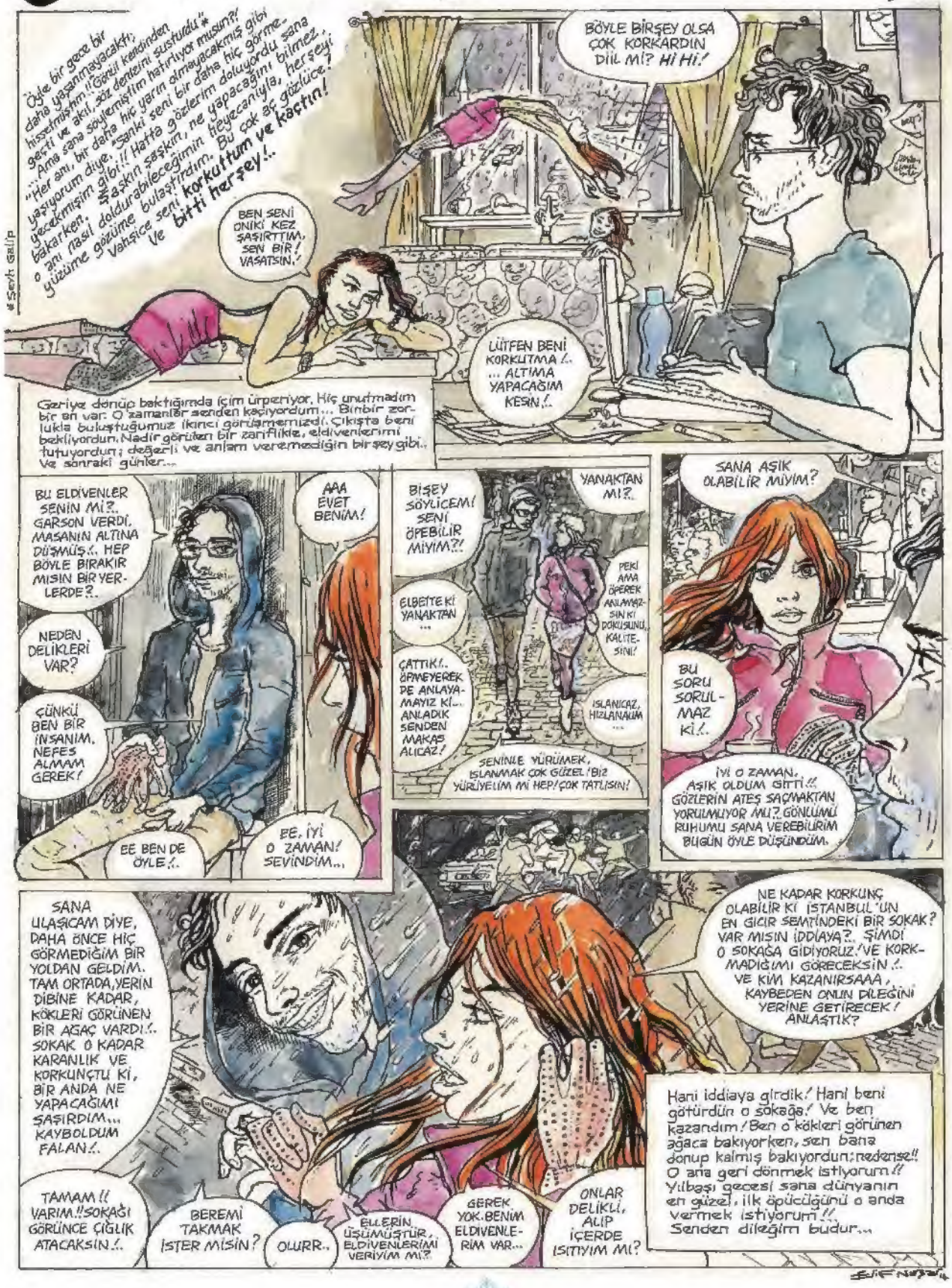

Karlı har
GÜNERİ İÇOĞLU
YAKIŞIR KAR İSTANBUL'A... HELE HER YER KAPANMIŞ ÖRTÜNMÜŞSE EŞSİZ GÖRÜNTÜLER ÇIKAR ORTAYA. ZAMAN SİLİNİR BU YUMUŞAK BEYAZ SİLGİYLE...
SULTANAHMET, AYASOFYA CİVARI DÖNER ASIRLAR ÖNCEKİ SESSİZ GEÇMİŞİNE... SURLAR, YEDİKULE, BALAT; HEMEN HER YERDE BİRBİRİNDEN GÜZEL ZAMANSIZLIKLAR BELİRİR...
SAÇAKLARINDAN SARKAN BUZLARI DA ÇOK BÜYÜK OLUR DEVASA YAPILARIN...
İKİ-ÜÇ METREYİ BULUR YER YER... DİPLERDEN, KENARLARDAN GEÇERKEN HAYRANLIKLA KARIŞIK ÜRPERTİYLE DİKKAT EDERSİN HER BİR ASUDE DETAYA...
BU KARLI TEMAŞALARIN BİRKAÇINDA BURALAR SANKİ TEK BANA AİTMİŞ GİBİ YA DA SADECE BEN ONLARA AİTMİŞİM GİBİ HİSSEDERİM...
ÜŞÜMEZ ELLERİM AYAKLARIM, ISITIR YÜREĞİMİ HARLI BİR ATEŞ BENİM OLAN, BENİ ALAN BU EFSUNLU MEKÂNLARDA...

*Filozof Rıza Tevfik. **Mesnevî; İlk Onsekiz Beyitten, 4. Beyit.

atilla atalay

RÜZGAR KAYIĞI

Çok siyah beyaz bir kar yağıyor.

Uzaktaki deniz, sisten seçilmiyor, yerin ve göğün beyazı birleşmiş; çeşitli yüksekliklerdeki bina damları, irili ufaklı ağaçlar, tipiyi karşıladıkları yönde kardan fosforlu bir konturla kaplanmış, geriye doğru griye gidiyor...

Yine beyazdan griye baca dumanları; kimi tomur tomur, kimi tek bir sigara gibi cılız, aheste... Az süzülüyorlar öylece, ardından yükseklerde tipinin anaforuna karışıyorlar...

Şaşkın kuşlar, cama kafa atıyor ara sıra...

Hemen hemen aynı anda Emre'de ben de deklanşöre bastık.

"Skicem çerçevenizi, oturun oğlum şuraya" dedi Mahmut. Bir yandan makinayla fiti fiti hesap yapıyor, sonucu kurşun kalemle tabloya yazıyordu.

Emre Lubital 2'nin 6X6'lık filmini kort kort sararken **"Ne diyon len sen?" dedi Dolma parmağına soktuğum, vik vik edeceğine önüne bak, doğru yap hesabını. Bir 9,7'ye bütün geceyi yaktın lan."**

9,7 hatalı hesaplanmış bir sayıydı.

Sabahlama döneminde dört kişi, oturmuş ödev yetiştiriyorduk. Hesaplar çizimler paylaşılırdı. Birinin hesaplayıp sana verdiği bir değer üzerinden sen diğeri hesaplamaları yapardın. Senin hesabın ilerlerken, bulduğun değerleri öbürü kullanarak projenin başka bölümünü ölçüp biçerdi. Böyle böyle hayali bir tren garı binasının statik hesabını yapacağıdık.

Dört kapı dört yumurtaydık. Eskiydi filan ama yine yoktu işte zaman.

Mandalinci uyuyordu, kalktı sonradan.

"En son kaç diyon şimdi sen Mahmut?" dedi gülerek.

"Sağ ayakta 20.45 ton metre... "Üç kere hesapladım."

"Yuh lan, ağzını kırdığım dolma parmaklısı; 9,7 nere 20,45 nere! Tane tane basıcan olm o tuşlara..."

Sonra hep beraber hesap makinalarının başına kurulup gene projeye giriştik.

Kar, yağıyordu bir yandan.

Çok demli çaylar vardı. Mandalinci'nin zulasından zihin açan anne reçelleri, kestane balları gömdük. Uyuyanın ensesine buz attık. Hatta bir ara üç kişi Mahmut'un üzerine çullanıp, kalemtraşla parmaklarını inceltebileceğimizi ileri sürdük. Birbirimizin, cama kafa atan martıların, damların fotoğraflarını çektik.

Filmim bittiydi benim. Oysa Lubitel 2 ışığı denk düşürdün mü inanılmaz güzellikte siyah beyaz fotoğraflar çekerdi.

"Lan" dedim bi ara **"Şu film bitme işi olmasa... Beklemesek ayrıca, kutunun içindekini deli gibi günlerce merak etmesek. Beğenmediğimizi silsek yeniden çeksek."**

Yaptılar onu sonradan...

Aslına bakarsanız Mahmut gibilerin dolma parmaklarını, topluca statik hesap sabahlamasını filan da ortadan kaldırdılar.

Yani onu da yaptılar sonradan.

Şimdi tek başına bilgisayarın klavyesine geçip, yükleri, uzunlukları filan giriyosun, program fiti fiti hesaplıyor. Oturduğun yerde yine de yanlış yaparsan bir pencere çıkıp seni azarlıyor.

Hızlanıyor tabi... Hızlansın. Zaman ama yine de az.

Neyse işte ertesi günün akşamında işi biraz kolaylayınca topluca dışarı çıkmaya karar verdik biz. Mandalinci'nin öğrenci evi Gümüşsuyu'ndaydı. Ha deyince Taksim. Temkinlice çıkıp hava alacağıdık. Zaman azdı çabucacık dönelimdi.

Hızla şunlar oldu fakat:

* Mahmut'un **"dönüşte konyak alalım, tsınırız"** demesi. Kısa oylama konuşması boyunca projenin artık ufak tefek işlerinin kaldığı konusunda fikir birliği.

* Kokoreç ve Arnavut biberine bi nevi aşerilmesi, bu nedenle Galatasaray'daki Şampiyon'a doğru rota çizilmesi.

* Yol boyunda yaklaşık beş yüz kişilik bir kartopu savaşına karışılması.

* Kokoreçin yanında bir ufak biradan bir şey olup olmayacağı hususu.

* İkinci biralar... Statik bilimi gereği, denge bozulmasın diye, **"işin bokunun çıkmaması için"** dönüşte konyak alınmasından vazgeçilmesi.

* Mandalinci'nin dördüncü birayı istemesiyle işin bokunun çıkması.

* Mahmut'un ortadan kaybolması.

* Sumru'nun (Yapı Statiği Profesörü) ödevi zamanında teslim etmememiz halinde kesin bizi bırakacağı. Ve benim okuldan atılacak olmam. Duruma efkarlanmam, **"Mahmut'u aramaya gidiyorum"** bahanesiyle kalkıp tuvalette salya sümük ağlamam.

* Mahmut'un dönmesi. Kuru yemişçideki radyoda **"okulların kar tatiline girdiğini"** duyduğunu ileri sürmesi.

Sonra ben **"İlk ve orta derecelerdir lan o, üniversiteleri hemen kapamıyorlar."** dedim.

Mahmut **"Yok oğlum valla duydum ben bizim okulun adını"** diye yemin billah etti. **"Hem nası kapamıycaklar ki zaten. Dışarısı tufan lan, adım atılmıyo. Hadi biz burdan yürüsek yürürüz de, kim nasıl gelicek ki okula?"**

Dışarıda tek başına kafayı gökyüzüne kaldırıp meteorolojik gözlem yapılması...

Hakkat pek güzel yağıyor kar. İstiklal Caddesi'ne efsunlu bir masumiyet bulutu inmiş. Kar düğünlerde atılan bereket pirinçleri gibi dökülürken; gelip geçenlerde, durup göğe bakanlarda Balkanlar'dan gelen delice bir çocuk neşesi...

"Okka okka lokumları yedirdim sana, ne dedim sana Mari kız darıldın bana... Çifte çifte faytonları gönderdim sana, ne dedim sana Mari kız darıldın bana...."

Kaldırımda çalan akordiyonun başında tanımadığım kimselerle bu türküye karışıp oynadım bir süre.

Rüya gibiydi. Kendimle beraber, her şeye herkese şaşırdım. Ahahaha, ne acayipti lan...

Halbuki bu cadde çok daha acayip şeyler görecekti sonradan.

Masaya dönüşümde **"Gidelim"** dedim. **"Gidip bir telefon bulalım, yurdu arayalım. Meydandaki kulübelere gidelim. Yurttakiler bilir okulun kapanıp kapanmadığını, gidelim"**

Dışardaki soğuktan hafif de morardıydım her halde. Kim bilir nası görünüyorsam artık.

"Nooluyo lan, deli mi zgti? Gidelim de gidelim; nooluyo?" dedi Mandalinci...

Çünkü okuldan atılmaktan deli gibi korkuyordum. Benim o dersten son hakkımdı. 12 Eylül sonrası YÖK'ü kadim üniversiteleri embesil ergen dershanelerine çevirme sürecinin en başında, en ıştahlı zamanındaydı. Önce ben gibi **"disiplinsiz talebe"**yi yirlerdi. Tüm bunları belli etmemeye çalışarak tekrarladım:

"Oğlum gidip bi yurda telefon edelim de içimiz rahat etsin"

Kulübe bulmaya dışarı çıktık...

Cep telefonu da icat edildi sonradan.

Derken işte, bir kaç kar tanesini bahane etmek suretiyle coştuk biz. Kar tatilini yurttan da doğrulatınca, afedersin, edeb dairesinin dışına çıkıp tam da 19 yaşına yakışacak hal ve tavırlar içine girdik.

Ben hep tedirginim. Biliyorum, öyle öleceğim. Hep yetiştirmem gereken bir ödev varmış gibi. Yorucu, fakat ipin gevşediği anlar; yani öyleymiş gibi hissedince... O zaman dilimi artık, hayattan kurtarılmışlar hanesine geçer. Azdır gerçi ama güzel...

İki üç saat sonra inşaat halindeki bir binanın etrafında sinsice etrafı kolaçan ediyordum.

Kar yağıyordu bir yandan...

"Oğlum gel lan delirme" diye fısıldayarak bağırdı **Emre. "Çiviye miviye basarsın. Amele çavuşu felan yatıyodur inşaatta, yakalarsa kalasla vurur kafana bak. Lan!"**

"Ya bi durun oğlum be, bi şey olmaz" dedim "Bize inşaata girmek tehlikeli ve yasak değil ki. İşin ilmini tahsil ediyoruz, inşaat mühendisi olucaz o kadar"

Fısıldaşmalar, deli kahkahaları, küfür zincirleri arasında inşaatı çevreleyen saç perdeyi tangır tungur aralayıp dışardan ucu görünen kalas merdiveni kavradım. Dibinden bir şeyler tutuyordu, silkeleyip devirdim. Sacın dışına bizimkilere doğru uzattım.

Az sonra karanlıkta dört gölge, elimizde kalaslara çakılmış tahtalardan altı basamaklı bir çalıntı merdiven, tin tin koşuyorduk.

Elçiliğin yanındaki yokuşun başına geldiğimizde, dört manyak arka arkaya merdivene dizilip kendimizi aşşağıya ilteledik. Başlangıçta kayması biraz zordu. Sonra yokuş giderek cama kesti, bildiğin uçmaya başladık. Gece Gümüşsuyu hızla geçiyor yanımızdan, gözümüze doğala özdeş gümüşlü kristaller dolup küçük kaleydeskoplar yapıyor, uzaktan akordiyon sesleri ve tertemiz bir kar sevincine kapılmış eğlenceli insan çığlıkları duyuluyor. Cümle mazot erbabı; otobüsler, kamyonlar, kumaz taksiler, sinsice yaklaşan kurye motorları tipiyle tâl olmuş, gemiler kuytuya saklanmış, sis düdükleri **"okka okka lokum"** çalıyor...

Kızak her seferinde yokuşun dibinde, rüzgarın kar tüyü pofuduk bir yatak yaptığı çukura saplanıp duruyor. Üstümüze kar örtüp altında kahkaha atıyoruz... Geç vakit, sarhoşuz, kış uykuları çağırıyor. Ama için için biliyoruz; bir daha böyle kar yağmayacak sonradan... Kalkıp yokuşun başına yürüyoruz.

Böyle kalsa iyiydi bu...

Fakat söyledim, şehir çocukluğuna dönmüştü, söz geçmiyordu.

Gelip, **"biz de binicez"** dedi iki amcadan biri. **"Yok yok, binmiycez."** dedi iki amcadan diğeri.

"Pin pin pin!" diye alkış tuttu etraftan birileri.

Amcalar öyle böyle değil ama, çok fena sarhoşlardı.

Osman olan Faik olana **"len zaten ayakta zor duruyon, düşecen ağzın burnun dağılacak, o olacak,"** dedi.

Arak merdivenden kızağın sahipleri olarak biz de, **"Abi boşver, sakata gelirsin, yerler cam, alet dengesiz."** şeklinde görüşlerimizi belirttik. Dinlemedi Faik olan.

"Ben kar yolları kestiği bir zamanda kızak üstünde doğmuşum oğlum." dedi, **"Ne var yani, bişey olacaksa da olur... Kızakta doğduk, kızakta ölürüz."**

Önden tuhaf bir sessizlik oldu. Sonra Mahmut: **"Tamam o zaman atlayın, üç biz, iki siz binelim."**

"Olmaz" dedi Faik, **"Doğarken yanımda mıydınız ki?"**

"Statik" dedi Mahmut, **"Tek başına kızak dengesiz olur, dediğim gibisi daha iyi."**

Dinlemedi: **"sizin yaşınız kadar kızağa pinmişliğim var benim."** deyip devrile devrile merdivenin ortalık yerine yerleşmeye uğraşıyordu. Biz engel olmaya çalıştık ama Osman olan amca da **"Bırakın lan bırakın, pinsin, nereye istiyosa oraya gitsin."** deyince, bıraktık gitti.

Baştan güzel gittiydi aslında. O koca kalas merdivene tuhaf bir hakimiyeti vardı gerçekten. Çok kısa bir süre öylece süzüldü. Sonrasında nolduysa artık işte, merdiven yokuşu verevine kesip park halindeki bir kamyonetin altına doğru hızlandı. Saniyeler içinde olup bitti; Faik Amca kamyonetin altına girdi, Ses bile çıkarmadı, öylece kaldı.

***

"Kızağın güzeli deli erikten yapılır. Yaban eriği yani. Ormanda iki üç gün deli eriğin iyisini ararsın.

Sert ağaçtır. Çalıların arasında, güneşi görebilmek için çabuk uzar. Bu yüzden hiç budağı olmaz... Dümdüz öyle... Çivisiz yapıcaksın, çivi kızağı bozar. Ağacın içinde götü başı ayrı oynar, çivi olmaz. Sonrası büyük sırdır; arı mumu, çan sakızı, keçi donyağı özel bir gramajla karıştırılıp melhem yapılır. Onu kayığın ayaklarına sürüp yedi gün beklersin ki, ağaç kar suyunu içine çekmesin."

Son olarak kızağının adını söyleyip sustu Faik amca: Rüzgar Kayığı

"Ya şimdi konuş ya da sonsuza kadar vkus." dedi Mahmut.

Faik amca dahil gülüştük.

Gün ağarmaya başlamıştı, Osman Amca merdiveni kaldırıma çıkarıp, kendine yaptığı yatakta uyuyakalmıştı.

Mahmut, **"Hadi uyumak yok Faik Amca, anlatıcan daha."** dedi.

Acile gitmeyi istemeyince Emre doktor ablasını aramış, gelen talimatlara göre Faik Amca'ya haftanın günlerini tersinden saydırıp göz bebeklerinin eşit olup olmadığına bakmış, **"kustun mu, miden bulanıyor mu?" diye sormuştu. Doktor abla "nolur nolmaz, sabaha kadar uyumasın"** deyince de kaldırıma varilden soba kurup, nöbetleşe geyik yapmaya başlamıştık.

"Kızağın üstünde hızla giderken uyudum. Rüya bile gördüm. Siz mühendissiniz bilirsiniz, rüyadaki zaman gerçek zamandan daha hızlı esasen." dedi Faik Amca.

Rüyasını anlattı. Ne güzeldi, saçma ama bir kere ben de gördüm o rüyayı sonradan.

Gün ışıdığında, Mandalinci ve Emre gelip geyik nöbetini devraldılar. Mahmut'la ben yatmaya gittik.

Kar hala yağıyordu.

İstanbul'a öyle kar bir daha yağmadı sonradan.

Gökyüzünden Akom, Ükome, Bikemi, Afado filan nezaretinde kirli beyaz bişeyler düşüyor bazen, şehrin olan kötülüğünü harlayıp gidiyor.

Mandalinci kanserden öldü sonradan, Diğerleriyle netten **"feys tu feys."** görüştüğümüz oluyor. Dolma parmaklarıyla "A harfinden" başka birini arıyor Mahmut, konuşuyoruz bazen.

O zamanlar yatık sekiz tane sevmiştim birini, neye dönüştü bilmiyorum sonradan.

Bir de ben... Yaşlandım tabi sonradan...

"Sonra işte yaşlandım."

Bu da bitti şimdi. Ama hep eksik ödevi varmış gibi, hep tedirgin...

Suret

KEMAL ARATAN

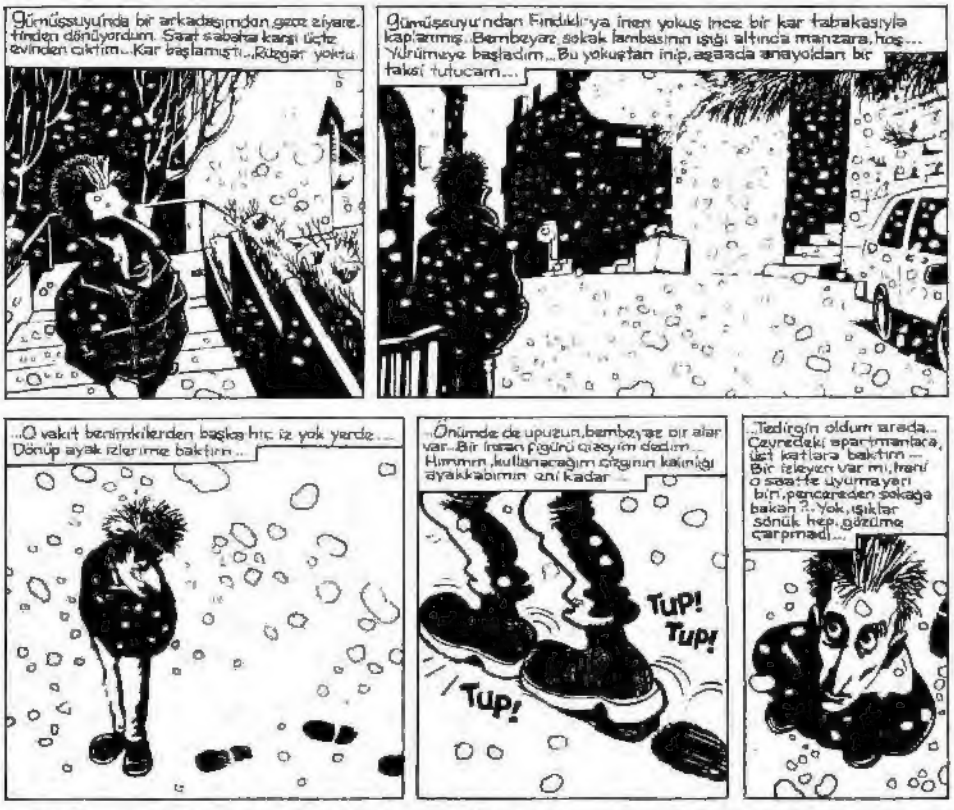

TURBO PARADOKS

Kartopu İçine Konulmuş Taş Etkisi...

ENTEL KIŞLAMASI

Karın lapa lapa yağdığı essiz bir İstanbul günüydü... Leğenleri, kızakları, kürekleri alarak Cihangir'in Sanatkarlar Caddesi denilen sokağına kaymaya gitmiştik... Yamaçta nayloniarda kayan çocuklar, onların peşinden koşan köpekler, havada uçuşan kartopları... ahşap evlerin pencerelerinde çocuklarını yalvar yakar içeri çağıran anneler... Rahmetli Kemalettin Tuğcu atmosferinde eski zamanlardan kalma mutlu bir curcuna... Hal böyle iken bir ara önünde ağaçlar olan bir apartmanın geniş camlı pencerelerinden birine bir kartopu geldi. Telaşla açılan pencereden bir entel çıktı. Ben cam için kızacak sanırken, coşkuyla oynayan çocuklara o ince sesiyle mutluluk içinde şunları söyledi; **"Doooooouuuu aman çocuklar aman aman, sakın ağaçlara kartopu atmayın, görüntü bozulmasın noooluur!..."** O anda yağan kar taneciklerinin her biri paradoks olup üzerime düşmeye başladı...

KAR KARATE

Maçka Parkı'nda ağaçlar arasında bembeyaz karda doyasıya dolaştıktan sonra Osmanbey'dan Harbiye'ye doğru huşu içinde, buz gibi havada paltolara, kaşkollara sarınmış bir halde yürüyorduk. Birden yürümün yirmi santim önünden **"fışşşkk"** diye bir efektle birşey geçti, ödüm yüreğim patladı. Nedir bu, diye panik içinde bakınırken Bruce Lee gibi bir karate hareketiyle yumruk biçiminde önümden geçen çıplak bir kol olduğunu farkettim.. O soğukta kolları kesik atletle gezen **fışşşk** nidalarıyla etrafa yumruklar savuran birinin çıplak kolu... Kafasında da Rambo gibi bir bant bağlıydı. Oldukça da zayıf ve kısaboylu bu şahıs bu halde önümden geçti ve ucuz kungfu filmleri şeklindeki görüntüsüyle kaldırımların üzerinden sıçrayarak karların arasında kayboldu gitti.. Yoğun tipinin görüşü engellemesi onun hızıyla birleşince gözden kaybolması daha da hızlı oldu. Ardından bile bakakalamadım...

BÜYÜYENE KADAR SATILIR

Yine yoğun bir tıpide yürürken üşüyüp bindiğim halk otobüsündeyim. Boğaz'a Emirgan'a doğru gidiyorum... Yanımda bir anne, biri üç-dört yaşlarında kız, biri iki-kibuçuk yaşlarında tombiş erkek olan şirin mi şirin iki küçücük çocuğuyla oturuyor... Otobüsün camından bakan minik çocuk, kırmızı güzel bir arabayı gösterek ablasına seslenıyor, **"Alba bak ayaba..."** Annesi çocuğa, **"Büyüyünce alıcan mı sen o arabayı?..."** diye soruyor sevecen... Ablanın miniminacık kardeşine bakarak verdiği cevaba bakın hele; **"Anneee..o büyüyene kadar o araba satılır..."** Seni, seni, şunun bilmişliğine bakın... Fakat bir yandan da çocuk hakkaten çok küçücüktü, o büyüyünce uzay asansörüyle uzaya gidilecek belki, belki de araba bile kalmayacak...

GÜNERİ İÇOĞLU

BREYKİNG BAD'İN 7. SEZONUNU İZLEYECİM.
BİNS BENS TEORİ İZLİYCEKTİK AMA?
YAA! BREYKİNG!
TAMAM, BANA DA Bİ LATTE YAPARSAN ONU İZLERİZ...
OLDUU!
N'OLDU AYAĞINA?
İFFFŞ!
NASIR VAR GALİBA. Bİ YAKI ALMAK GEREK.
BİZ BİLMEYİZ, DOKTORA GÖSTERELİM O SÖYLESİN...
BİLİNCSİZ, CAHİL GİBİ İLAÇ KULLANMAYALIM.
HADİ HAZIRLAN, BEN DE ARABAYI HAZIR EDİYİM ÇIKALIM...
PEKİ...
HEKİM BAŞI
HAZIR MISIN?.
EVET...
NURİ ÇETİN

SEN DE Mİ GELMEK İSTİYORSUN?
HAV HAV HAV
HADİ SEN DE GEL PASHA!
GEL...
FİİİYUUFF
FENA YAĞIYOR... GERİ Mİ DÖNSEK?

BAK DURDU!
ŞİMDİ DE SİS BASTI!
NE O?
SS!
HRR
ÇKIRT
KFFRRSS
HAV HAV HAV

GEL ISIN BİRAZ, DONUCAKSIN!
AZ KALDI DUR!
MAH! İŞTE HEKİMBAŞININ EVİ!
GÜM GÜM GÜM
HEKİMBAŞI DERMAN SENDEDİR!
BEY, SENİN İKİ BARNAK DONMUŞ!
KANI ÇEKİLMİŞ!
KESİLECEK!
HA?
HELE NASIR TUTMUŞ EVDE YAKAYDINIZ A?.
GINNNH!
HGG!
SAĞOLASAN HEKİMBAŞI!
SELAMETLE!

PASHA! PASHA - OTUR!
HAV HAV HAV
DUR PASHA!
PASHA!
HIAA!!
GARRV
FREE

nurcetin@yahoo.com

Bitti

Üçüncü Göz

Gökhan Güneş

İlk defa berberde farkına vardım... Sanki ensemde bir şey kıpırdadı...

Dışarıda sulu bir kar bastırmıştı, kulaklarım donuyordu. Garip bir his, arkamdan gelenleri gördüm bi an, bulanık, hayal meyal...

Üçüncü gözüm akşama tamamen açıldı. Hastalık mı bu? Belki de genetik? Hala bulanık görüyorum...

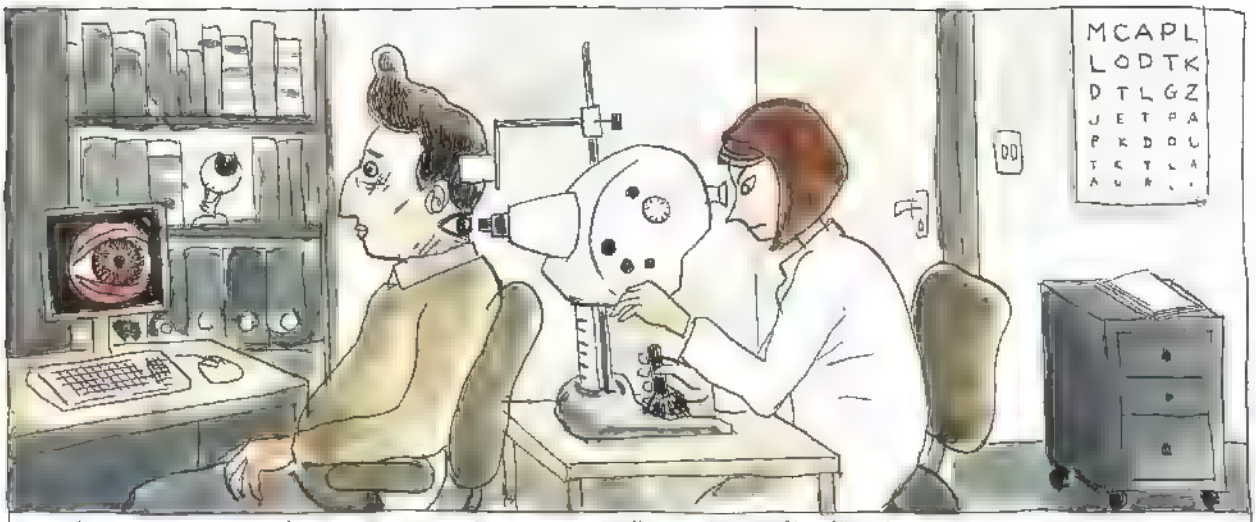

Ertesi gün, uzun bir muayeneden sonra, üçüncü gözümün ileri derece miyop olduğunu ama lazerle düzelebileceğini öğrendim...

Aydınlanma ve farkındalık yoluna girmiştim artık... Endişelerden kurtulup etrafımdaki güzelliklerin farkına nihayet varacaktım!

Kararım kesin, para biriktirip lazerle düzelttireceğim üçüncü gözümü!

EKMEK YİCEZ LAN!!

ZEHRA ÖMEROĞLU

YARRO TOWER
YIRMİ KİLO NOEL BABA M. OLUR LAN!!
GÖTÜNE KODUKLARIM !.
RUHSAT IŞI OLMASA HAYATTA GELİCEĞİM YER DEĞİL!
NEREYE GİDELİM LAN YOYNAAANI S*KTİĞİM!!
EHEH BİLMEM Kİ ABİ...
GİDELİM ADAM GİBİ BİŞEYLER YİYELİM, SİNİRİMİ BOZDU İPNELER!
MİLOR'UN DA ÖNERDİĞİ Bİ KAVURMACI VAR ABİ VAN'DA, ORAYA ÇEKEYİM Mİ KIZAĞI?
ÇEK YAVRUM ÇEK.. CEVİZ YEMEKTEN İÇİM ŞIŞTI B DE BEŞ TANE KOYMUŞ GUDUBET KARI!! ALTINCISI DA YOK!!
OLSUN ABİ, KAVURMAYI YİYİNCE NEŞEN GELİR...
VAN
SANA DA ARADA ATAR YAPTIM AMA ARTIK KUSURUMA BAKMIGAN, GEYİKSİN SONUÇTA.
OLUR ABİ ÖYLE ARADA.
AVURTUNU S*KTİĞİM!! GEYİKSEK KÖPEK DE DEĞİLİZ YA LAN!!!
BUYUR ABBİM!
İKİ PORSİYON KAVURMA ATTIR, Bİ DE O SOSTAN.
HEMMEN ABBBİM. HAYVANLARA DA BİŞEY HAZIRLATAYIM M ?..
YOK DA KIZAKTA ONLARIN TORBALARI VAR BAĞLAYIVER AĞIZLARINA SANA ZAHMET...
BAŞŞŞIM ÜSTÜNE ABBİM, HALLEDERİZ SIKINTI TİNNE*
SÜTÇÜ KENAN
BİRKOÇ KAVURMA
* SIKINTI YOK...
USTA BURDA 3G VAR MI?
OLMAZ MI ABBİM, GAR, GIŞ GIYAMET EHELE HELE!
ŞLURP
KAVRUK ADAMIN NEŞESİ Bİ BAŞKA LAN YİNE... KEYFİM GELDİ YEMİNLEN!
ABBİM ÇAY?
ÇAY?
KAÇAK ÇAY?
MİRRO ABİME Bİ ÇAY DAHA VER ACCELE!!!
ÇAY BUYUKTUR EVRİTİNG...
HAYIRLI İŞLER
YİNE GEL ABBİM BAŞŞIM ÜSTÜNE...
BİRKOÇ KAVURMA
ÇEK BAKALIM TERHANİ KÖYÜNE, İKİ UÇ GERÇEK ÇOCUK GÖRELİM YÜZÜMÜZ GÜLSÜN!
DÜRRR
YEK MUMIK DU MUMIIIK SE MUMIIIK LELELE
ÇAR MUMIIIK ÇARDEE MUMIIIK HANINNAAA ZİMEY ZİMEY
eheh hi hi
DIPS TUK DIRRAK DIPS DURUPRR
HOŞGELDİN DEDEEE
HALOOO, HOŞGELDİN HALOOO*
DEDE GELMİŞ!
NOEL HALO..
GUNA DENIM
DEDE M. EHEH!
BARK BARK
VER ELİN ÖPEYİM...
* DAYI
ADIN NE SENİN?
J. YAN
VAY ARTİSTO, İSME BAK HELE A. BAKALIM.
SAĞOL DEDE ELİNİ ÖPEYİM..
NE GÜZEL ÇOCUK LAN BUNLAR
İki saat sonra..
Ovındoz oldum lan!
GİTME DEDEEE HALAY ÇEKELİM.
DEDE GEL EPPEK VE TANDIR!
KEŞKE ÇOCUK OLSA, GİYERDİM DE Mİ DEDE?
MİZGİNE PİSKİLET VERDİN BANA KALEM DEDE
HELE HELE
HALOO GİTME HALOOO!
OHA HALO NE LAN "NOEL HALO!
ÇUVAL BİTTİ, DEDE KAÇAR...
REZİDANS KAFASINDAN SONRA İLAÇ GİBİ GELDİ BE!. SENEYE DİREK BURDAYIZ !..
ABİ YENGE SORARSA KAVURMA YEDİĞİMİZİ SÖYLİCEK MİYİZ??
LAN SAKIN!! MANYAK MISIN?!
PLİNK!
S*KERİM LAN BUĞDAYINI!! LA GEYİK, DÖN GERİ DÖN DÖN DÖN!!
Gelirken almak bişene, evdeki kuru muz, bereket kalma. (Tom buğday)
VİVA LA TANDIR...

HIZIR İLE MUSA

Erhan Candan

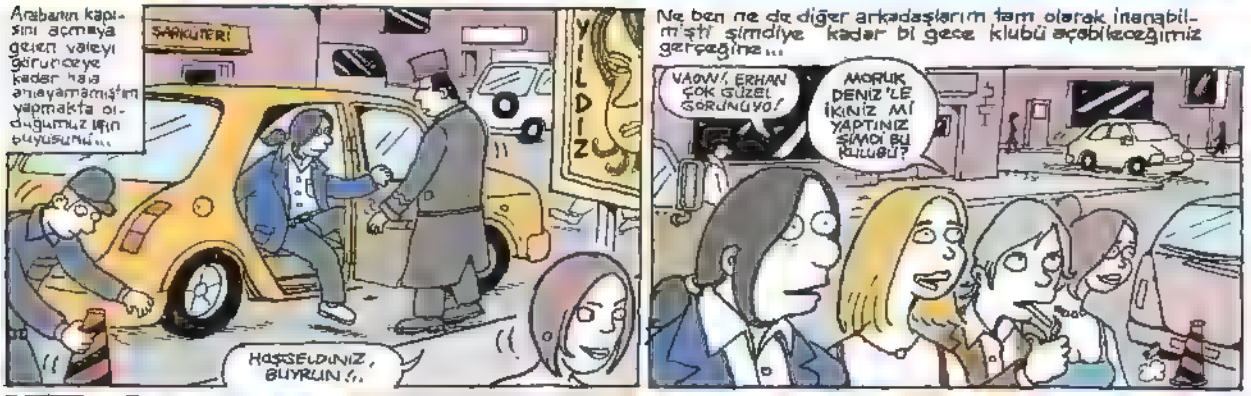

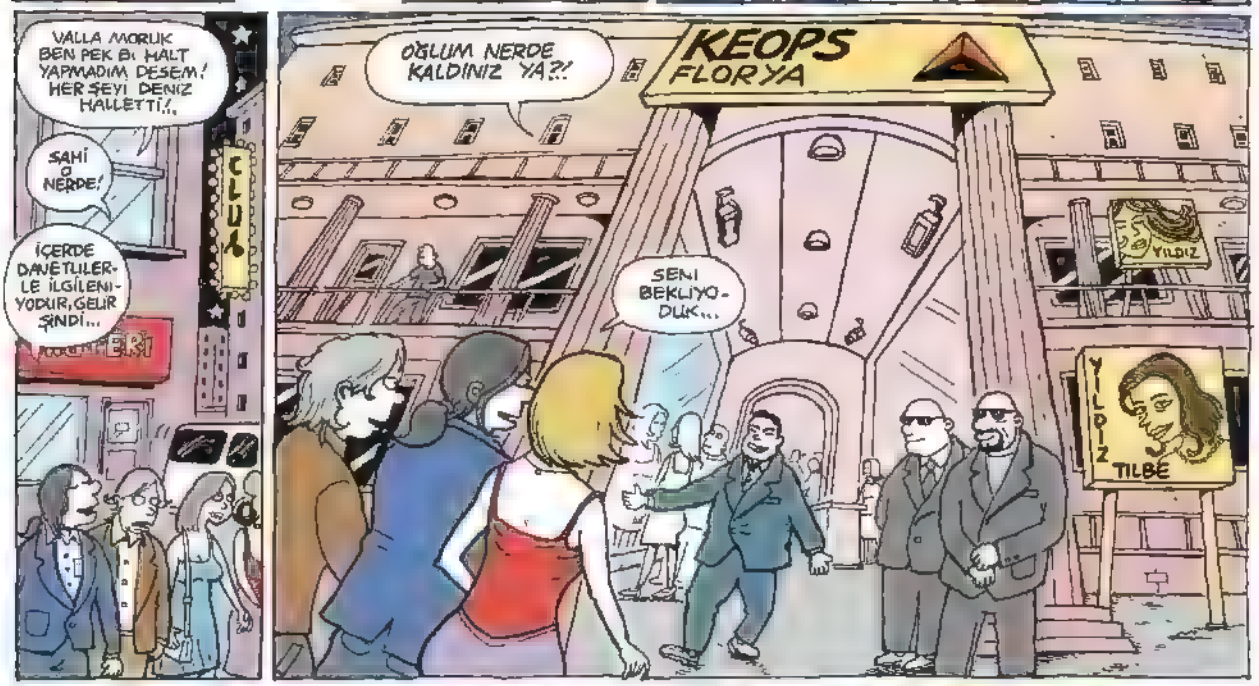

Ortaya salladığı laflar o kadar doğruydu ki dayanamayıp karşılık vermek zorunda kaldım...

Mevlana ve Muhyiddin İbn Arabi'nin anlattığı dünya hakkında bilgim vardı!. Hazinelerin yıkıntıların arasında saklı olduğunu, değerli insanları yüksekelerde değil, alçaklarda aramak gerektiğini söyleyen bu büyük adamların anlattıklarının gücünü bi bakışmayla gördüm Deniz'in gözlerinde o an...

Vapurdan inerken yanına yanaştım kendimden beklemediğim bi cesaretle sordum ona...

Herkesin fikir fikir kaçtığı adallerden kendisiyle konuştuğum için beni suçladığı hasta ve yaşlı teyzesinden başka kimsesi olmayan ve onun adını değiştirip yaralarını sarmak zorunda kalan bu adamın hikayesi daima etkiledi beni...

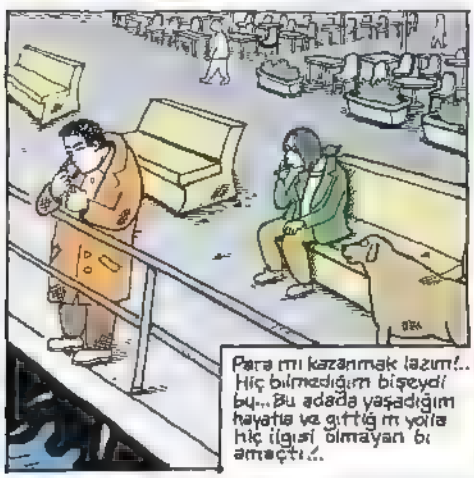

Önce reddettim...

Sonra kara kışın bastırıp, yokluğun ve soğuğun kapıya dayanmasıyla, artan faturalarla ve çizgiden kazandığım paranın kuşa dönmesiyle hissetmeye başladım acı gerçekleri...

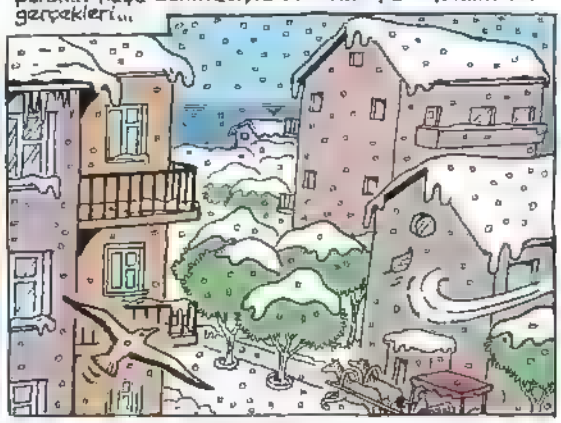

Bir süre sonra Ada halkından gelen açık üstü ve yer yer tehditlerle göğüslemek zorunda kaldım!..

Herkesin istanbul'a kötü dediği bi adam nası oldu da bu kadar hayranlığımı kazandı, inanın tam olarak ben de bilemiyorum...

Ama onunla kapkara kış geceleri, o soğuk odada büyük bi muhabbet ortamına dönüyordu. Onu kötüleyip duran herhangi bir adaliyle yarım saat bişey konuşamazken Deniz muthiş algısı ve yüksek bilgisiyle tüm dünyayı önüme getiriyordu o küçücük fakir odada... Günlerce ve haftalarca...

Adalılar hakkında söyledikleri mi? İnsanın o gece sohbetlerinde çok da fazla boğuştum Deniz'le. İnsanların kötü olmadığını, iyilik yaparsan emin ol sonunda iyiliği bulacağını tekrarlayıp durdum...

Hala inatla gerçeği göremamem ikinci bi dersle cezalandırıldı. Deniz bunu bilinçli mi yaptı bilmiyorum ama teyzesini adada bırakıp gittiği bi gün aniedim üzerime kalan sıkıntıyı.

Deniz gitmişti! Belki sokaklarda kalma psikozuna adadan ve artık yetmekten psikolojisi bozulan teyzesinden gelen baskıya dayanamamıştı... Evet yaşlı teyzesiyle bi sure vakit geçirdim, o da oldukça soylu bi aileden gelen kültürlü bi kadındı. Tüm adalılar Deniz'i kötüleyip, teyzesini yüceltirken niçin Deniz gittiğinde bana yardım etmediler bilmiyorum... Ama teyzenin yaralarını sarıp altını değiştirdikçe her bi seferinde daha bi kızdım bu adaya ve bu topluma.

En azından altını değiştirme işini bi kaç adalı kadın toplanıp yapabilirdi. Eski kadındı teyze, utanıyodu benden ama yapacak bişey de yoktu! Benden başka kimse el atmıyodu ve tek bi bakıcı gelmiyodu eve.

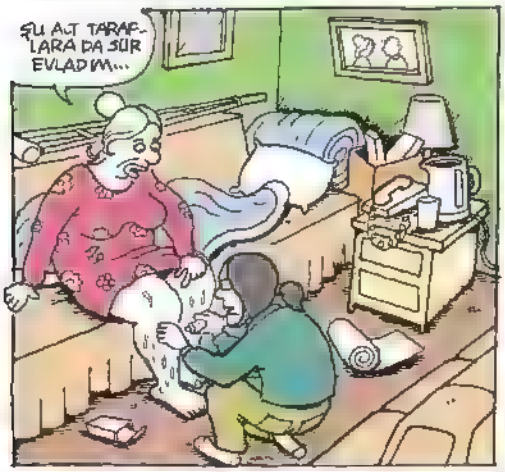

Aylar geçti, Deniz gelmedi. Teyze bi gözüyle Deniz'in yolunu gözleyip bi gözüyle de insanlara yedeğinin ne kadar kötü bi çocuk olduğunu anlattı. Belki de kimi nasıl görmek istiyosa onu veriyodu.

Teyze insanlara başka anlatır, başbaşa kaldığımızda bambaşka anlatırdı Deniz'i bana.

Tüm çabamı harcasam da teyzenin yaraları dizelmedi zaman içinde.. Zaten yapılabilecek de çok az şey vardı.. Belki iklim değişikliği iyi gelir diye adadan ayrılmaya karar verdi..

Soğuk ve yağışlı bi ada sabahında birkaç eski dostunun yardımıyla yolcu ettik teyzeyi bi güney şehrine...

Çok kısa bi süre içinde geldi kötü haber...

ZAFER TEYZE NASILSIN? GÜNLERDİR ULAŞAMIYORUM SANA. İYİ MİSİN?..

ERHAN ÇOK KÖTÜYÜM, İYİ DİLİM BEN..

NEREDESİN TEYZE?

ÇOK CANIM YANIYO ERHAN, ÇOK! AAAH!

ZAFER TEYZE, TEYZE!

DIIIT! DIIIT!

Bu tuhaf telefon görüşmesinden hemen sonra aradım dostumu...

OĞLUM TEYZEYE BİŞEYLER OLDU! GİT BAK. EVET, BODRUM'DA KALIYODU... DEMİN KONUŞTUK.

Çok geçmeden teyzenin cenazesiyle geldi Deniz'.. O cenaze gününü, çisil çisil yağan yağmuru ve imamın sözlerini hiç unutmıcam..

FATİH SULTAN MEHMET HAN'IN AT SIRTINDA MOLLA AKŞEMSETTİN HAZRETLERİYLE İSTANBUL'A GİRİŞİNDEN BERİ SÜRMEKTE OLAN HALVETİYE CEMAATİ'NİN ŞABANİYE KOLUNUN MUHTEREM PİRİ SEYYİD YAHYA ŞİRVANİ'NİN MUHTEREM HALİFESİ...

...ÇERKEŞİ MUSTAFA EFENDİ'NİN MÜRİDLERİNDEN SEYİT AHMET TAHİR HAZRETLERİ'NİN HALİFESİ ŞEYH MUSTAFA ÖZEREN'İN MUHTEREM GELİNİ ZAFER ÖZEREN HATUNUN RUHLARI İÇİN..... EL FATİHA...

Deniz'le beraber gömdük Zafer teyzemizi toprağa...

Deniz için onca kelime konuşulmasına rağmen teyzesini sırtlayıp son görevini de bi başına gerçekleştirmesi daha da arttırdı saygımı toplumun lanetlediği bu adama karşı..

AİLESİ RUHUNA FATİHA

SALİH RUHUNA E

Ve ona karşı 10 katına çıkan güvenimle, zengin bi arkadaşımın yanına gidip yardım etmesi için yalvarma cesaretini buldum kendimde..

HASAN, ÇOK EĞİTİMLİ, DÜRÜST VE KAFASI AÇIK BİR ARKADAŞIM VAR.. 4 KUŞAK TEŞVİKTİYELİ, 3 DİL BİLİYO.. BEN YARDIM EDEMEM SENİN DERTLERİNE AMA DENİZ'İ YANINA AL BENCE, YARDIM EDER İŞLERİNE.. AYRICA ÇOK İYİ BİR YAŞAM KOÇUDUR O..

HMM.. OLABİLİR, BİR TANIŞALIM BAKALIM..

AĞLE

GÖR BAK, PİŞMAN OLMICAKSIN..

Zengin ve yalnız arkadaşım. Hem Deniz'i hem beni aldı yanına.., Minnettardık kendisine.. Büyük bi şevkle atıldı Deniz batmak üzere olan meyhanesinin işlerine.. Kısa sürede Hasan'ın en önemli yardımcısı haline geldi..

BURAYA DAHA FARKLI BİR MÜZİK SİSTEMİ İSTİYO HASAN.. AYRICA BU TUVALET HASAN'IN YANINDA OLMAZ. MENÜLERİ DE ÇEŞİTLENDİRMELİYİZ BİRAZ..

WC

Zamanla sadece iş danışmanı diil, Hasan'ın hem ailesiyle hem de her zaman başarısız olduğu kadınlarla olan ilişkilerini bile düzenlemeye başladı... Sirf Facebook maarifetiyle bi sürü hatunu da getirdi ayağına...

BEN DENİZ'İN UZUN ZAMANDIR TAKİPÇİSİYİM FACE'DEN!.. AYSUN'A SENDEN VE HASAN'DAN BAHSETTİM... DENİZ'İN YALNIZ ARKADAŞI DİYE...

HEH HEH!.. HASAN'LA BU EVDE YAŞIYORUZ İŞTE! ANLATSANA HASAN!..

HEH!.. EVET, BU EVDE YAŞIYOZ.

HMM...

Bütün bunlara karşı tek bişey istedi Hasan'dan, açacağı gece kulübüne yardımcı olmasını... Defalarca konuştu Hasan'la kulüp açalım hepimiz kurtulalım diye!.. Ama olmadı... Hasan onu sadece kendi işlerine kullanmak istiyodu ve sanırım kaçırmaktan korkuyodu elinden...

BEN DOĞMA BÜYÜME NİŞANTAŞI ÇOCUĞUYUM HASAN.. EN YÜKSEK ORTAMLARI DA EN DİP KUYULARI DA GÖRDÜM BU HAYATTA, BU DÜKKANDA YAPTIĞIM ŞEYLERİ BU GECE KULÜBÜNDE DE YAPABİLİRİM. HEM ÇOK DAHA BÜYÜK PARALAR KAZANIRIZ, HEM HEPİMİZ RAHATA ÇIKARIZ...

HMM.. BİLMEM Kİ BAKARIZ...

EVET DESEN Bİ KAÇ ORTAK DA BULABİLİRİM...

BIRAK ŞİMDİ KÜLÜBÜ! BEN İM ŞU TAZMİNAT İSTEYEN İŞÇİLERİ NAAPIIM.. PARA KAPTIRMAK İSTEMİYOM BUNLARA...

Zengin arkadaşımın yanında götü kurtaramıcamız iyice belli olmuştu!.. Hatta sanırım Hasan bi çeşit cezalandırma kafasına girdi bizi fazla bişey istemeyelim diye... Günler para ve mal varlığı içinde sefalete saplan yanında kaldığımız zenginin evinde...

DENİZ, DOLAP BOMBOŞ LAN! HASAN PARA BIRAKMIŞ MI?..

YOK MORUK BIRAKMAMIŞ

NE YİYCEZ MİNA KOYİM...

DERGİDEN PARA GELMEDİ Mİ SANA...

GELMEDİ!..

Mucizelere inanır mısınız? Ben inanırım, çünkü mucize olmasa Deniz'le beraber tamamen aç kaldığımız o gün o telefon gelmezdi bize...

OĞUZ DENİZ BOZANER SİZ MİSİNİZ?..

EVET!..

BEN ...BANK'TAN ARIYORUM!.. TEYZENİZİN YASAL MİRASÇISI SİZSİNİZ DİMİ?

EVET!

O HALDE BANKAMIZA GELİN LÜTFEN!.. TEYZENİZİN SAĞLIK SİGORTASI KAPSAMINDA Kİ 100 BİN TL'Sİ SİZE KALIYO!..

NE?

Sevinçten saatlerce dans ettik! Hasan'ı aradık sevincimizi paylaşmak için ama açıkçası o hiç de mutlu olmadı bu haberden.. Hatta parayı bana verin dükkana kullanılım gibi acayip bi teklifte bulundu...

YA DENİZ'CİM O PARAYI TUTSAN DA ŞU İŞÇİ TAZMİNATLARININ Bİ KISMINI ÖDESEK!

F..FAKAT NASI YANI HEPSİNİ Mİ İSTİYON...

YA BEN VERİRİM SANA SONRA.

NE DİYO LA?..

Yapacak bişey yoktu! Arkadaşımızı terkettik!.. Ortak yol yürümek istemiyodu belli ki...

NAAPICAZ LAN! EV Mİ TUTSAK...

PARAMIZ ÇOK DİİL!.. DİKKATLİ OLMAK LAZIM.

MERAK ETME, DOĞRU KİŞİLERİ TANIYORUM...

İşte Keops Florya'nın hikayesi bu mucizevi 100 TL ile başladı! Birkaç ay içinde bu kadar az bi parayla bu kulübü de ancak o yapardı zaten... Başarmıştı...

KEOPS FLORYA

GEL MORUK, YILDIZ TİLBE'Yİ DİNLEYELİM!.. BİRAZ ATALIM GERGİNLİĞİMİZİ.

KEOPS FLORYA Yıldız Tilbe

HADİ GİRELİM!..

Asıl gerginliğin içine bundan sonra düşeceğimizi bilemezdik...

ŞİMDİLİK SON..

SOĞUK DUŞ

BU SAATTE, BURADA, VAKTİMİ NEDEN ALDIĞINI SORSAM.. KABALIK ETMİŞ OLUR MUYUM?
BAYRAM DEĞİL SEYRAN DEĞİL, ENİŞTEM BENİ NİYE ÖPSÜN? ÖYLE DEĞİL Mİ?
ELİNDEKİ O KÜÇÜK OYUNCAKLA SENİNKİNDEN ÇOK DAHA İYİ BİR PLANIM VAR.
SÖYLE? NEREYE SAKLADIN ONU?
NEREYE Mİ SAKLADIM.. AAAA.. SEYİRCİLERE SORMA JOKER HAKKINI KULLANABİLİR MİYİM? BAK, BEN BİR ŞEYLER HAKKINDA PLAN YAPMAM, SADECE.. SADECE BİR ŞEYLER YAPARIM.
PEKİ O HALDE KÜÇÜK BİR İŞ ORTAKLIĞI YAPSAK? HADİ AMA? O NASIL OLURDU?
MMM.. HAYIR.
SABRIMI TAŞIRMAYA BAŞLIYORSUN, SENİ KÜÇÜK YARATIK
BEN YILLARDIR O ELEMENT'İN PEŞİNDEYİM LAN! SÖYLE NERDE!
VERMİYCEM LAN! O ELEMENT KURUYUP GİTSE DE VERMİYCEM!
TAMAM.. TAMAM SÖYLÜYORUM. FATİH, CİBALİ'DE.. ESKİ TÜTÜN FABRİKASININ ÖNÜNDE, SAHİLDE TAMAM AL SENİN OLSUN. NE İSTERSEN YAP.. IIAAH. ÖNEMLİ DEĞİL!
AHAHA.. BAK KİMLER GELİYO!
KIPIRDAMAYIN! İKİNİZ DE TUTUKLUSUNUZ, S*ÇTİM ŞİMDİ ÇARKINIZA PİSLİK HERİFLER!
ELLERİNİZİ BAŞINIZIN ÜSTÜNE KOYUN! TEKRAR ETMİYCEM!
ŞAKACININ OYUNCAK DUKKANI'NDA BAKALIM SİZİN İÇİN NE VARMIŞ! DÖRT DAKİKA İÇİNDE BEYİN DAĞITAN KEKLERE NE DERSİNİZ?
HOŞÇAKAL DEDEKTİF MORGİN ÖZLE BENİ!

UTKU CAN AKYOL

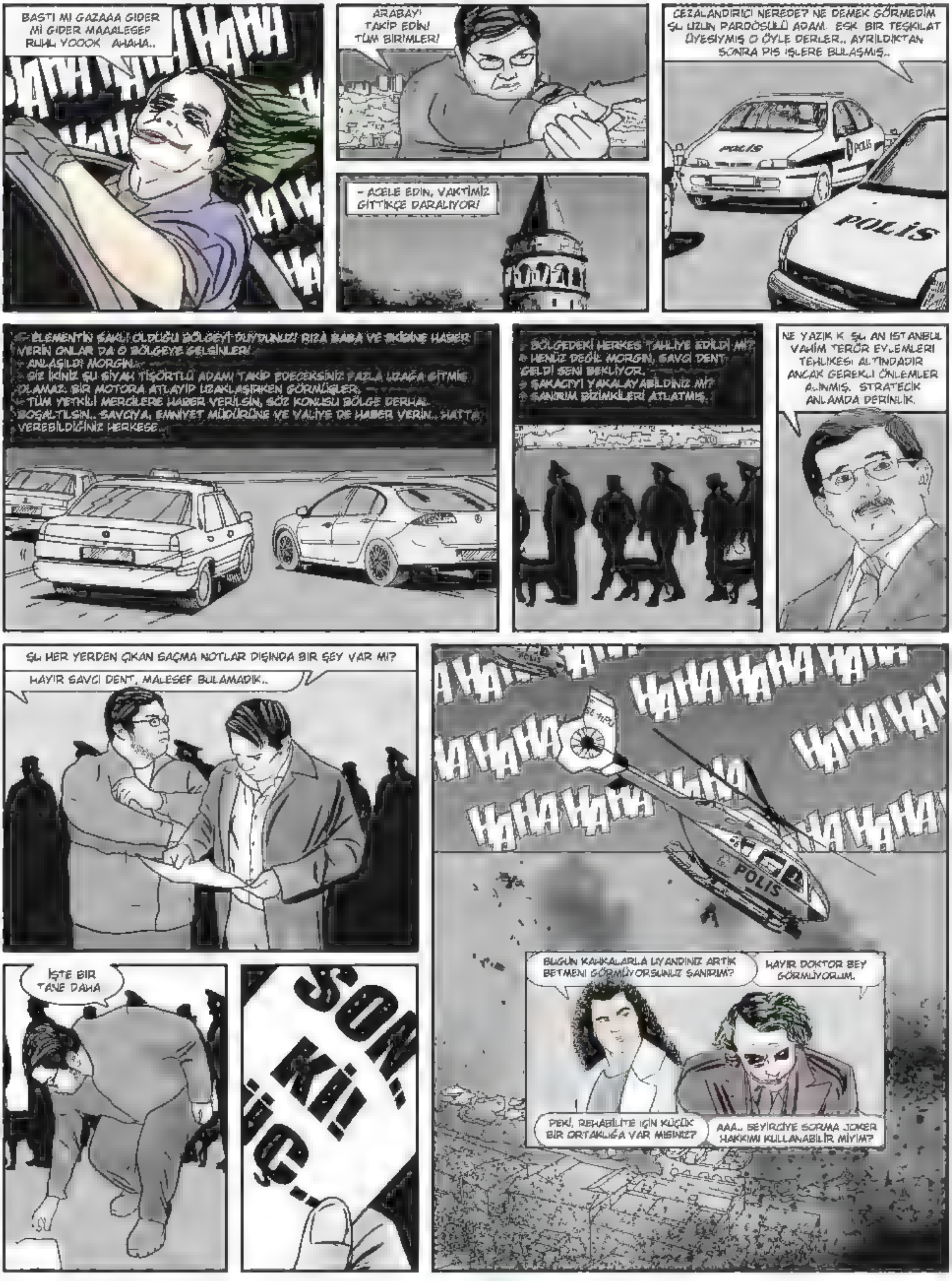

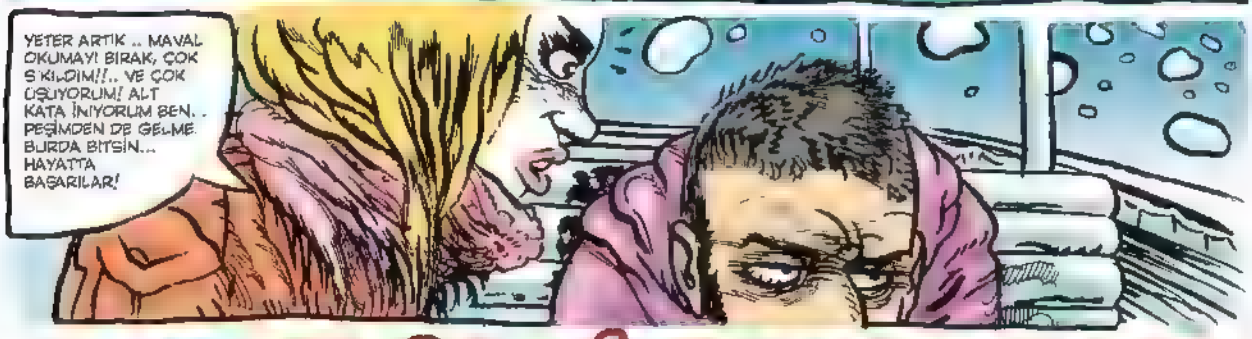

Biraz sonra...

SİMİTÇİEEE!

BAHADIR BOYSAL

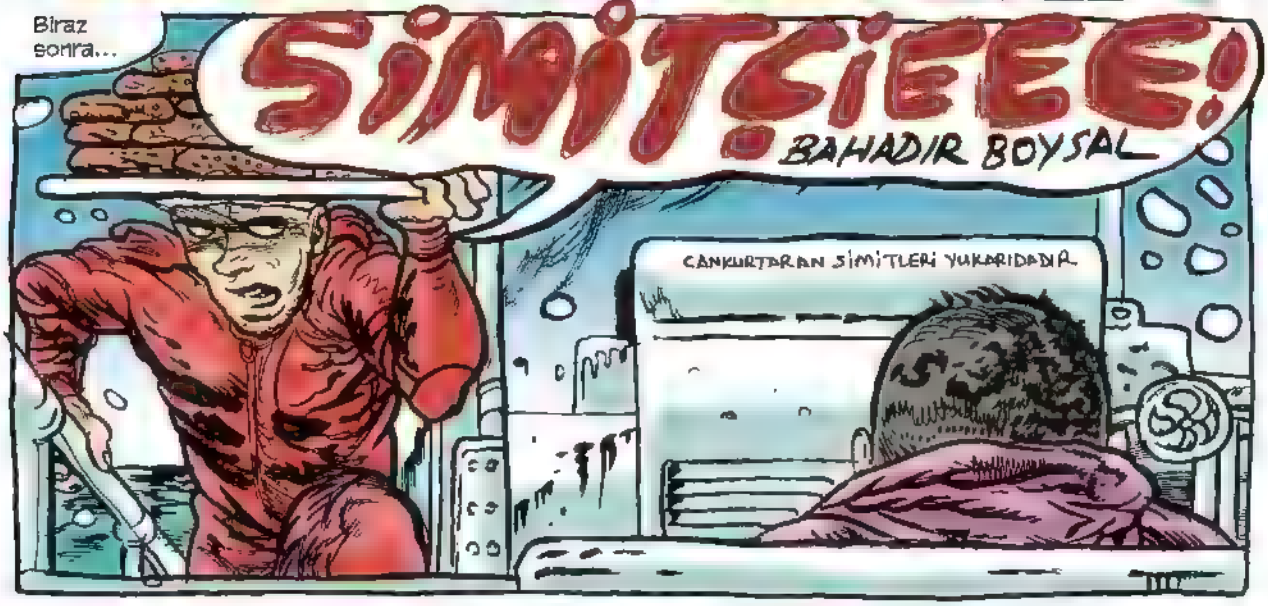

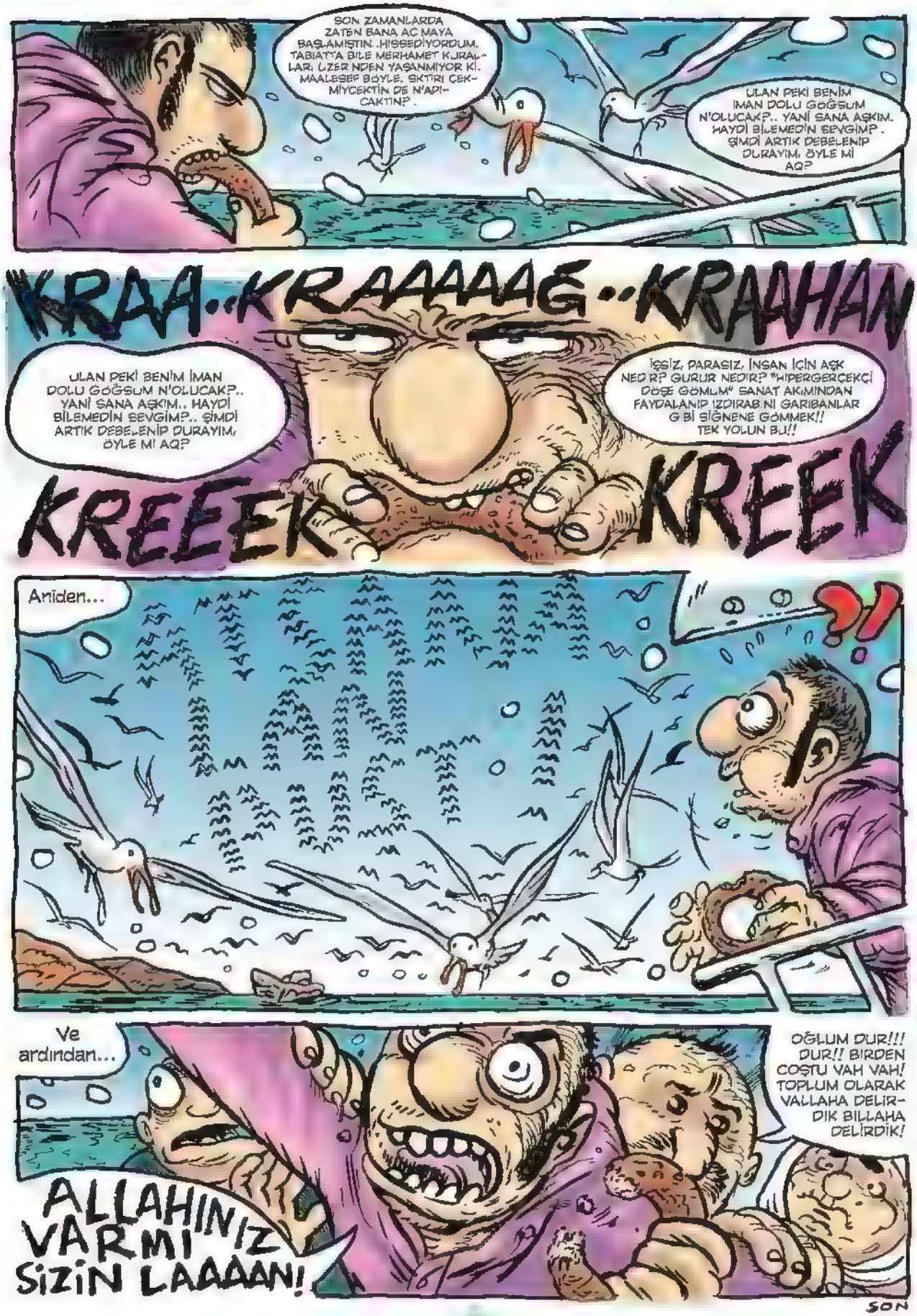
SON ZAMANLARDA ZATEN BANA AÇ MAYA BAŞLAMIŞTIN..HİSSEDİYORDUM. TABİATTA BİLE MERHAMET KURALLARI ÜZERİNDEN YAŞANMIYOR Kİ. MAALESEF BÖYLE. SKTİRİ ÇEKMİYECEKTİN DE N'APICAKTIN?.
ULAN PEKİ BENİM İMAN DOLU GÖĞSÜM N'OLUCAK?.. YANİ SANA AŞKIM. HAYDİ BİLEMEDİN SEVGİM?. ŞİMDİ ARTIK DEBELENİP DURAYIM, ÖYLE Mİ AQ?
KRAA..KRAAAAAG..KRAAHAN
ULAN PEKİ BENİM İMAN DOLU GÖĞSÜM N'OLUCAK?.. YANİ SANA AŞKIM.. HAYDİ BİLEMEDİN SEVGİM?.. ŞİMDİ ARTIK DEBELENİP DURAYIM, ÖYLE Mİ AQ?
İŞSİZ, PARASIZ, İNSAN İÇİN AŞK NEDİR? GURUR NEDİR? "HİPERGERÇEKÇİ DÖŞE GÖMLM" SANAT AKIMINDAN FAYDALANIP IZDIRABINI GARİBANLAR GİBİ SİĞNENE GÖMMEK!! TEK YOLUN BU!!
KREEEK..KREEK
Anîden...
Ve ardından...
ALLAHINIZ VARMI SİZİN LAAAAN!
OĞLUM DUR!!! DUR!! BİRDEN COŞTU VAH VAH! TOPLUM OLARAK VALLAHA DELİRDİK BİLLAHA DELİRDİK!
SON

2015 KIŞINDAN CANLI YAYINDAYIZ

KARISI TUTMASA KOCASI FENA KAYKILACAKTI!

Bastıran kışla birlikte yurdun çeşitli köşelerinde karbuzun keyfini minik afacanlar yaşıyor. (Karbuz derken kar ve buz anlamında. Karpuz değil.) Sokakları ve ağaçları adeta hoş bir gelin tamakası gibi tülden beyaza bürüyen kar, küçüklerin eğlencesi oldu. Minik kıçlarını doğuda bakır tepsilere, batıda layiğım leğenlere yerleştiren haşarı veletler 7/24 kaydıkları yolları camla kaplı adeta kaygan pistlere döndürdüler. Bu da takdir edersiniz ki işine gücüne giden vatandaşı zor durumda bırakıyor. Hın ve gözü doymaz bir bankanın Beyoğlu şubesinde çalışan Nazmi Otuzdört (32) ve eşi Necmiye Otuz (28) sabahın erken saatlerinde şubelerinin yolunu tutmuş, birdenbire ayağı kayan Nazmi Otuzdört (33) feci şekilde savrularak şarampole yuvarlanmak üzereyken, hanımı Necmiye Otuz (28) can havliyle sol kolunu eşinin boynuna dolayıp sağ eliyle de kendi ayakkabısının altındaki (otobüslerde tutunduğumuza benzer) tutamaca sıkıca yapışınca bir aile faciasından son anda dönülmüş. Artı, bu havada sokağa tülbent ve tiril gömlekle çıkan uyumlu çift grip de olmayarak şanslarını dabıllamışlar

SOĞUK NEZLESİNE DİKKAT!

Havaların soğumasıyla ıhlamur, adaçayı, zencefil, Hatmi çiçeği fiyatlar aldı başını gitti. Yine de soğuk algınlığına en iyi çare bitki çayları. Uzmanlar, bir noktaya dikkat çekiyorlar. Kış nezlesi, yaz nezlesine benzemiyor. Yaz nezlesi bir mendile silinirken, kış nezlesi için cepte küçük bir keski ve çekiç taşımak gerekebiliyor. Aynı uzmanlar, kırarak yerinden söktüğümüz kış nezlelerimizi buzdolabında saklayarak sıcak yaz günlerinde Limonatamıza veya ensemizden içeri atarak serinleyebileceğimize de dikkat çekiyorlar. Bir de kış nezlesiyle kulak temizlemenin sakıncalı olabileceğini belirtiyorlar

SOĞUK İKLİM İNSANI DAHA ZEKİ OLUYOR.

Ankara Üniversitesi'nde yapılan 2015 model bilimsel araştırmalar, burun deliklerimizden giren soğuk havanın, gözler arasından geçip omurilik soğanına giderken beyin lobcüklerinde oluşturduğu elektriklenme neticesinde insan evladının, en büyük kare bulmacayı bile 10-12 dakika arasında çözebildiğini ortaya koymuş. Kışın genleşip şişinerek etrafa yayılma eğilimi gösteren zekâmız, yaz geldiğinde büzüşüp katlanarak beynimizin gardolap görevi yapan çekmecelerine çekiliyor ve bizim, mutfağa gidip duvara bakarak ben buraya neden geldim diye düşünmemize yol açıyormuş.

SOKAK KEDİSİ ERTEM JAPON TELEVİZYONUNDA

Sokaklarda yaşayan hayvanlar kendini iyice gösteren soğuklarla birlikte ilginin azalmasından şikayetçiler. Şişhane metro durağı çıkışında rastladığımız Ertem Sinopi adlı tekir, geçimini bazı hünerlerini sergileyerek sağlıyor. Bağlama ve flüt çalabilen Ertem Sinopi, iki yıl kadar konservatuarda okumuş. Yetenekli Ertem, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Heykel Bölümü'nü birincilikle bitirmiş. Strafordan yaptığı kardankediadam heykeliyle bölge esnafının ilgi odağı haline gelen Ertem, aldığı teriyle kazandığı para arla gayet şık giyinip kuşanıyor, istediğinde Balıkpazarı'ndan en âlâ çinekopları çaktırmadan döm-pati ile bir kuruş vermeden, yakalanırsa bedelini TL üzerinden ödeyerek gövdeye indirebiliyor. Darısı bütün kedilerin başına

MONTAJI BİTMEDEN FABRİKATAN KAÇTI.

Ünlü işadamı Macit Kereviz (88) gözü gibi sevdiği İtalyan eşi Fidil Filatelli'ye (16) yılbaşı hediyesi olarak Almanya'dan özel sipariş üstün zekâlı bir kar cipi getirtmiş. Kayak yapmaya dağa çıkarken başı delidönen ve teleferiğe binmekten deli ürken yanık tenli sempati güzeli Fidil Filatelli, sürpriz armağana en az sevinmiş. Dünyada bir taneden bile daha az sayıda olan teknoloji harikası cip, üç yüz metre uzaktaki sahibini gaz çıkarışından tanıyıp kendi cebinde bulunan "kontak anahtarını kendi çeviriyormuş. Bir şişe gazozu altı dakikada sekiz varil benzine dönüştürebilen süper araç sahibine tekstil işi kurarak Osmanbey'de çok ucuza kiraladığı mağazada tezgahtarlık yaparak kendi masraflarını karşılıyormuş. Yaz gelince ayaklarındaki paletleri yaz paletiyle değiştiren sinir makine midye çıkarıp tava yaptığı halde yine de arsız şımarık sahibi Fidil Filatelli'ye yaranamayınca 24 ayrı dilde "Ayyyhh! Çıldırıcaaam!" diyormuş.

Behiç Abi

CESUR ÇOMARHAN'A PLAKET

Karakış, bazı illerimizde alışa (geldik mi) (Hayır daha gelmedik) görüntülere yol açıyor. Dağlık bölgelerde açlıkalan çakal ve kurtların merkezlere inmesi, yetkilileri yeni çareler üretmeye zorluyor. Çobarhan Bobioğlu da yeni açılan bir alanda göreve başlayan şanslı kişilerden biri. Genç Çomarhan, kumes ve ağıl çevrelerinde turlayarak koyunların, tavukların güvenliğini sağlıyor. Birkaç gün önce gece nöbeti sırasında bir kumesi basan iki kurnaz tilki, Çomarhan'ın kolunu arkaya bükerek hafif sakatlanmasına neden olmuş. Ancak cesur Çomarhan, kafalarına kemikle vurarak bayılttığı iki tilkiyi paketleyip jandarmaya teslim etmiş. Plaket hakidir.

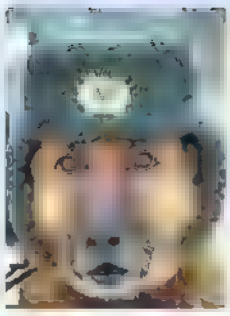

SAĞANAK YAĞIŞ İSTANBULLUYU PERİŞAN ETTİ!

Dün akşam ansızın bastıran kuvvetli yağmur, İstanbullulara zor anlar yaşattı. Sokağa hazırlıksız çıkan ve hiç ummadığı anda yağmura yakalanan Hayriye Altınkılık, bütün çabalarına rağmen boş taksi bulamayınca, evine, zor da olsa kalınlığı dört parmağı bulan yağmur suyunda yüzerek dönmek zorunda kaldı. Şanssız kadının etrafındakilere; "Su içsem yarıyor, içmesem de yarıyor. Meyve suyu, yağmur suyu farketmiyor. Sabah evden çıkarken bir Viktorya Sekret mankeni gibiydim, eve döndüm. Viktorya Sekret mankenlerinin tümü gibiyim. Bunu, çarşıdan aldım bir tane, eve geldim bir tane manzumesiyle de ifade edebiliriz." dediği duyuldu.

SITKI DULBOZER DEVREDE

Kar yağdı, köyümün yolu kapandı diyenlerdenseniz, yüzünüzü güldürecek bir haberimiz var. Kendi koyunun de yolu kapanan Sıtkı Dulbozer (45) özel kar küreme aracıyla gece gündüz hizmetinizde. Sıtkı yı kendi evinin önünü temizlerken keşfeden yetkililer saati yirmi kuruştan anlaştıkları Sıtkı'nın kış boyunca bütün Türkiye'yi süpüreceğini belirttiler. Hayatını değiştirecek sözleşmeyi imzalarken hayli heyecanlı olduğu gözlenen Sıtkı Dulbozer: "Hükümet Konağının önünü on saatte açtım. İki ira eder iki ekmek aldım ve yedim. Güce kavuştum. Kapalıyım diyen yol benden çekinsin. Büyüklerimiz açmam gereken yol sayısının iki bin olduğunu söylüyorlar. Kendime güveniyorum. Bu memleket pirilpirili yapacam" derken, tek aracın yeterli olmayabileceğini değerlendiren yetkililer, Sıtkı Dulbozer'in şubat ayından sonra aynı anda iki araçla birden çalışmaya başlayacağını müjdelediler. Sıtkı Dulbozer, mayıs ayına kadar tüm yolları açmazsa devlete yüz bin dolar tazminat ödemek zorunda.

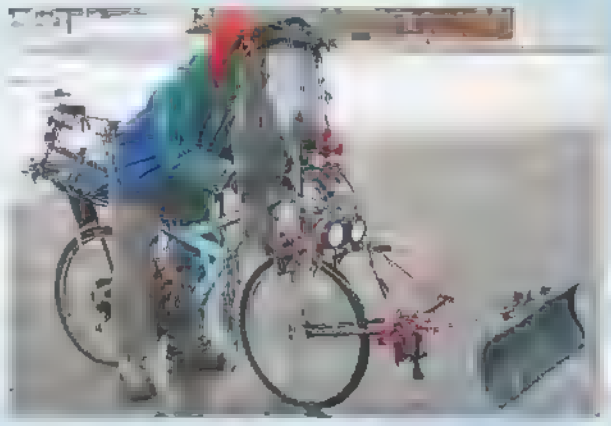

BOLU'DA KARYOLA YAĞDI!

Küresel ısınma nedeniyle kökünden eriyerek Atlas Okyanusu'nun şurup gibi sularına katışan Grönland Buzları, golfistirim akıntıların terziyüz ederek mayısı şubata, kasımı pazartesiye çevirince olan oldu. Bin milyon yılda bir görülen tahaf, klimsel değişimler ardarda yaşanmaya başladı. Bolu da, yolakar yağmasına alışık insanlar önceki gün uyandıklarında verandalarına karyola yağdığını görerek şaşırmışlar. Karyolaya bitişik şifonyer de bir muamma olmakla birlikte, kar yola yağarken her zaman yukardan yağdığı halde bu defa uyuyan bir insanın üstüne değil de onu hiç uyandırmadan altına alttan yağması daha çok kafalarını karıştırmış.

İNİŞ TAKIMLARI AÇILMAYINCA PABUÇLARI ALEV ALDI.

Yoğun tipi ve fırtına tüm yurtta ulaşımı da olumsuz etkiliyor. Kar yağışının şiddetlendiği bazı bölgelerde yolların kapanmasıyla kara trafiği tamamen durdu. Kötü hava koşulları nedeniyle vapur ve deniz otobüsü seferleri de kesintiye uğradı. Havayolu şirketleri çok sayıda uçuşu iptal edince çareiz kalan vatandaşlar bütün uyarı ara rağmen kişisel gayretleri ve imkânlarıyla pek çok riski de göze alarak hava yolunu kullanmaya devam ettiler. Buzlanma nedeniyle aynaya dönen uçuş pistleri burkulma ara ve dokuzede enmelerine sebep oldu. Tek kişilik, tek kanatlı ve tek sopalı mütevazı özel uçağıyla ağız üstü düşüşe geçen bir yurttaşımızın bu görüntüsü de kameralara böyle yansıdı.

KIŞ MUCİZESİ

YAZ ÇİZ
BAKIŞ YAVAŞ

BİTTİ

DIŞARDA KAR İÇİMDE HAR (+18:)

Feyhan Güver

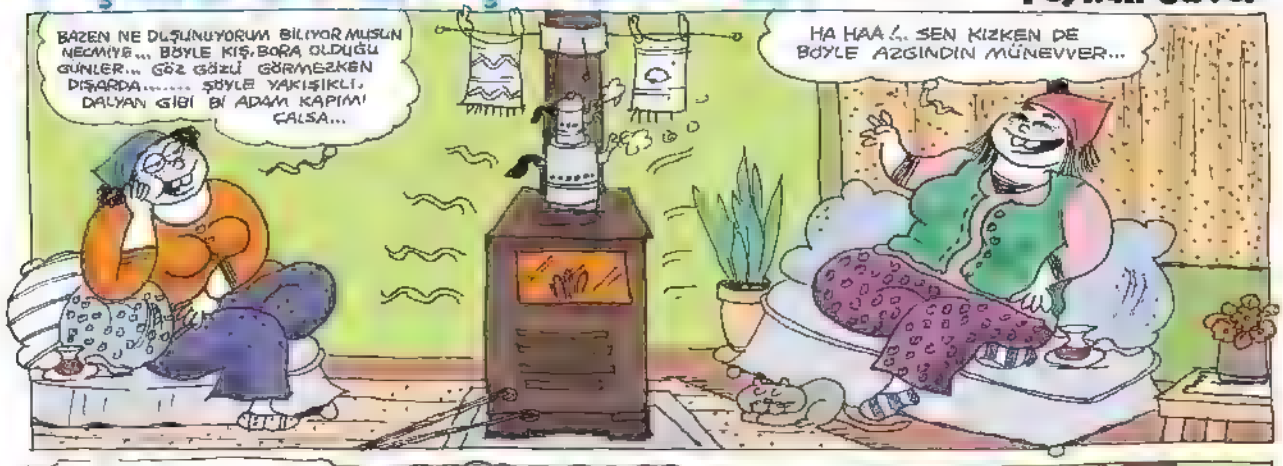

HA HAA... ORASI DOĞRU BAK.. AMAAN DİLİMDE İŞTE BENİM DE... BİŞEY YAPACAĞIMDAN DİL...
SANA DOYUM OLMAZ NECMİYE, KALKAYIM BEN... GELMİŞTİR BENİMKİ KAVEDEN.
GİT GİT.. BELKİ UYUMADAN YAKALARSIN... HA HA HA!
YAKALASAM NE...KAPATTIK BİZ O DEFTERİ PROSTAT AMELİYATINDAN SONRA. BENİMKİ LAF OLSUN İŞTE...
HADİ İYİ GECELER NECMİYE.. SEN DE GEL...
AA KIZ, SİVRİSİNEK GİBİ YAĞIYODU BU, ARTMIŞ KAPLAMIŞ HER YERİ NE GÜZEL!.
AH AH, MÜNEVVER HEP AYN. DELİSİN... İNSANIN GENÇ KIZLIK ARKADAŞI GİBİSİ YOK... NE GÜNLER GEÇİRDİK BERABER...
ÇIN ÇIN
TAK... TAK... TAK... TAK...
GITIR GITIR
HAH RASİM DE GELDİ...
AY RASİM NASIL FIRTINA BU BÖYLE!.
SE.. SEN KİMSİN?!

ARABAM KÖYÜN GİRİŞİNDE BOZULDU... SİZİN IŞIĞINIZ YANIYODU BURAYA GELDİM... İÇERİ GİREBİLİR MİYİM?..
G. GİR BASIM DE GELİR ŞİMDİ.
SİZİ FAZLA RAHATSIZ ETMİYCEM... TELEFON ETTİM, BİR SAATE KADAR GELİP ALIRLAR BENİ...
NE GÜZEL BİR EV... HUZUR DOLU... SICAK... BÖYLE BİR EVDE ÖMRÜMÜ GEÇİREBİLİRİM
FOKUR FOKUR FOKUR
NE GÜZEL ADAM...
DALYAN GİBİ, YAKIŞIKLI... KEŞKE MÜNEVVER GÖRSEYDİ BUNU...
ÇETİKLERİNİZ NE GÜZEL... YAKINDAN BAKABİLİR MİYİM?..
EN SEVDİĞİM ÇETİK ÖRNEĞİ BU... ÇETİKLİ KADINLAR! ÇOK ÇEKİCİ BULURUM.
AMA BU KÜÇÜK AYAKLAR... TOMBUL VE BEYAZ...
SEN BANA MUKAYYET OL YARAPPIM...
HARRR
EVLİYİM BEN!!
E... EVLİYİM BEN...
EŞHEDÜENLA... ATEŞ BASTI BENİ İYİCE...
MUÇ... MUÇ... MUÇ MUÇ
HARIL HARIL HARIL
GÜP GÜP GÜP

ÇOK SICAK OLDU ÇIKARALIM M ŞUNU?..
Cı...ÇIKARALIM...
ŞU İÇLİĞİN. DE ÇIKARALIM MI.?..
EVET, ÇIKAR...
ATEŞŞŞ...
ŞUNU DA ÇIKARALIM MI NECMİYE.. ŞUNU.. NECMİYE... NECMİYE...
HARIL HARIL
NECMİYE... NECMİYE... HİŞT, KIZ NECMİYE...
HARRR...
KIZ UYANSANA. BOYNUN TUTULACAK ORDA OYLE. ŞEKİLSIZ UYUMUŞSUN..
IÇIM GEÇMIŞ, RUYA GORUYODUM.
UHH .ÇOK UŞUDUM LAN... IÇIM TITREDI IYICE...
KAVEDEN EVE GELENE KADAR MI UŞUDUN O KADAR?
YOK, KOYUN GIRIŞINDE BI ARABA KALMIŞ ONU ITTIK KAVEDE KILERLE...
NE!!.....
KIZ NIYE ŞAŞIRDIN O KADAR?..
BANA BAK, BU GÜĞÜM FOKUR FOKUR KAYNIYO BOŞA GITMESIN, DEĞERLENDIRELIM MI?..
OLUR.. ŞU ÇETIĞIMI ÇIKAR ÖNCE...
HARRR...
LAN HAYRET... HIÇ NAZLANMADIN BU SEFER...
DIŞARDA KAR IÇIMDE HAR VAR BU GECE RASIM HAHAHAA!
BITTI.....

iddia

Celalettin Benzer
Kemal Aratan

EVVET!.. ERKEK DE GELİYO. ALLAHIM YARABBİM!
AMA... UZAĞA DÜŞÜYO... ÖYLEYSE, ÇARE...
FIS FIS FIS
GEL ANAM GEL... İŞTE İSTEDİĞİN HAVA AKIMI. HOOP, PENCERENİN ÖNÜNEE... HADİ YAVRUM KRİSTAL...
HOH!
ŞAK
BEN N'APIYORUM YA... ERİTEBİLİRİM; BİR HOH'LA ERİTEBİLİRİM BUNLARI...
ALLAHIM BUNLAR NEY?. YARATIK MI. NEY?.

NEYSE NEY!.. YAŞATMALI BUNLARI YAŞATMALI... NASIŞ..NASIŞ.. BÜTÜN ZEKAMI KULLANMALIYIM...
AH, KEŞKE SABAHLEYİN ÇAYIMA DAHA FAZLA ŞEKER KOYSAYDIM... ACABA ŞİMDİ BİR KAŞIK OLSUN BAL ATSAM MI AAZIMA?
SAK!
BİR KERE NE LAZIM? BUZDOLABI-BENDE YOK... ANNEMDE VAR... OLSUN... BEN DE NAKLEDERİM- NASIL ?.. HI?.. HI?..
İLKÖNCE ANNEME GİDERİM VE TERMOSU ALIR GELİRİM...
PEKİ BEN BURDA YOKKEN BAŞLARINA BİR İŞ GELİR Mİ... AMAN ALLAHIM, İHTİMALLER ÇOK FAZLA!
PORRS
ÇABUK ABİCİM, İKİ DAKKADA BENİ CİHANGİR'E ÇEKER MİSİN?
HOH!
ÇABUK ABİCİM, İKİ DAKKADA BENİ CİHANGİR'E ÇEKER MİSİN?
ABİ, BAL MI YİYORSUNUZ?
SIT!
HA?.. EVET EVET... BİRAZ KAFAMIN ÇALIŞMASI LAZIM DA... ZAMANDAN KAZANMAK İÇİN İŞTE, TAKSİDE YİYORUM.. HAH HAH... NEYSE, SİZ ONUNUZE BAKSANIZ...
TABI TABI ABİ..

KÜÜÜÜT!
AAAH!
HAYDAA... İŞTE KAZA, KAZA İŞTE.. TABİ BEN HER İHTİMALİ DÜŞÜNDÜĞÜM HALDE DİNLETEMİYORUM Kİ... ŞİMDİ İLGİLENEMEM Kİ.. İŞİM VAR, İLGİLENMEM...
ANNE! ANNE! AÇ KAPIYI ANNE!..
KATOM KATOM
ANNE TERMOSU ALIYORUM, EVE GİDİYORUM... SONRA GELİCEM... ACAİP ŞEYLER OLDU... HA, NE DİYCEM; BUZLUKTA YER VAR MI? NEYSE NEYSE HADİ BEN KAÇTIM..
N'APÇEN, N'APÇEEN?..
AÇELEM VAAAR!..
FUDUUU MU?..
ABİ ELİNİZİ İÇERİ AL!..
BEN TERMOSU ALDIĞIMDA, TERMOS ODA SICAKLIĞINDAYDI... TANEÇİKLER ERİMESİN DİYE DIŞARDA ISIYI DÜŞÜRÜYORUM YANI... YANI BEN HEPSİNİ DÜŞÜNDÜM...
TAKSİ
HAA, OYLE DESENE BE ABİ. O ZAMAN BAŞKA...
NEYSE GELDİK ZATİ, BUYRUN PARANIZ KİTİ KİTİNA...
..BEN HESAPLAMIŞTIM DA...
SELAM, N'ABER?.. BAKIN TERMOSU GETİRDİM İŞTE! İÇİNİ KARLA DOLDURUP...
..SİZİ EN ÜSTE YERLEŞTİRİCEM... TABİİ KARI İYİCE SIKIŞTIRMAK GEREKİYOR.. ÇÜNKÜ BENİM İÇİN AZCIK Bİ BOŞLUKTAN DOĞAN ÇOKMENİN HİÇBİR ÖNEMİ YOKKEN, BU SİZE DEBREM GİBİ GELİR VE KRİSTAL OLDUĞUNUZ İÇİN DAĞILIRSINIZ...
HA HA HA HAA!.. BEN DE HERŞEYİ BİLİYORUM DI MI?.. HA HA HA!.. BAKIN, SİZİ ÇOK ÖNEMSİYORUM DA ONDAN... AY ALLAHIM, BAKIN HER AYRINTIYI DÜŞÜNÜYORUM DI MI?.. HAH HA... YA ELİMDEKİ CAM NİÇİN?.. HA? NİÇİN? ÇÜNKÜ HOHLAYARAK KONUŞTUĞUMDAN ERİMEYİN DİYE...
BANA MI BİŞE DİYOSUNUZ?.. CAM MI? A, TABİ... BUHARLANIYO DI MI?..
AMA BEN SİLERİM YANI... AA, BAŞKA BİŞE ANLATMAYA ÇALIŞIYORSUNUUUZ...
AHA HAHAA.. BAL KANA KARIŞIYO...
YA, BEN ŞİMDİ BİR METOD BULUP, GELİŞTİRİP, SİZİNLE İLETİŞİMİ GERÇEKLEŞTİRİRİM... VE... VEE... DUR BAKIIM... HAH, TAMAM!..
Battery

ŞIMDI SİZ BAĞIRABİLDİĞİNİZ KADAR BAĞIRARAK İSTEĞİNİZİ SÖYLEYİN!..
BEN SESİNİZİ KAYDEDİP,SETİN ANFİSİNDE SESİNİZİ YÜKSELTEREK-
DUYULACAK DURUMA GETİRİRİM... HA HA HA HA!
SSSSS
N'OOLUUR...N'OOLUUR... BENİ SEVGİLİMLE BİRLEŞTİİR...BENİ ONUN İSTİNE KAPAT...AAH... SEVİYORUM... N'OOLUR...
JJJJJ
JJJJJ
HAJJJ
SEVİYORUM... SEVİYORUUM...AAH... N'OOLUR,BİZİ BİRLEŞTİİR... İİİ ..İSTİSTE KAPAT BİZİİ...
AY... AY.. ALLAHIM YARABBİM!..BUNLAR AYNEN BİZİM GİBİ BAYAA ŞEYLER... NEBLEYİM... ŞEYLER...HA HA HAA...
LAN NE ACAYİP YAA... NİCK NİCK... TABİ KAPARIM İSTİNE BE KOÇUM BE...AMA DOKUNAMAM Kİ.. YAA... Bİ YOL OLMALI..AMA NEY? AMA NEY? AMANEY?..BU... HAH HAH HAH!.. BU BİR ADAANN ADIYDI AMANEY?..
İNCE BİR ÇELİK..YETERİNCE SOĞUK VE ESNEKLİĞİYLE BENİM IŞIMI GÖRÜR VE... VEE... RAPİDO!..
HAH HAH... BİR SİFİRİKİ RAPİDO VE ONUN DA İÇİNDEKİ ÇELİK TEL... NİHA HA HAA... GÜZEL ÇALIŞTI KAFAM. BALI VE ŞEKERİ SEVİYOM...
KIP
ÇOK DAHA DİKKATLİ OLMALI... DIK..KAT...DIK... KAT... DIK...KAT...
DIK..KAT DIK..KAT DIK?..
TEEER!
NİHAHAHA!.. TAM İSABET!
JİU JİTSUU
PUF,ÜF YAA...ŞANSIM VARMIŞ YAA... HOP, AZ DAHA BİR DAMLAYLA YOK OLUYORLARDI...
TABİ TABİ YAA... ŞİMDİ SİZİ YALNIZ BIRAKMAK GEREK!..
PARDON!.. PARDON... PARRDON... AA,REKLAM GİBİ OLDU..EHEHA HA HI HO!..
AYH YAHYA!
DIBIDI BIDIBI
ALLAH KAHRETSİN AYAĞIM KAYDI İŞTE...ŞİMDİ İHTİMALLERİ HESAPLAMANIN TAM ZAMANI..KAFAM ŞURUYA ÇARPAR,BELKEMİĞİM ŞURUYA.. KAFAMI KULLAMAM LAĞZIM BAĞIRIRIM..HAH HAH!..

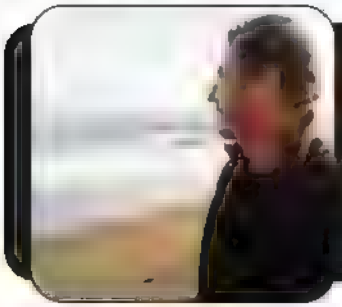

Bu hikayenin senaryosu genç yaşta yitirdiğimiz sevgili dostumuz Celalettin Benzer'e aittir. Celalettin 3 sene önce heyeta gözlerini yumarak çizgi âleminin sayfalarından sessizce ayrılmıştı.

Celo derdik biz ona... Celo daha çok Pişmiş Kelle dergisindeki hikayeleriyle tanınmıştı. Limon'la başlayan uzun mizah serüvenimizde bize katılmıştı. Bir süre beraber aktük çini mürekkebinin parlak siyahından... Böylece Limon ve ardından Leman'da zaman zaman Kemal Arıtan'la birbirinden güzel hikayeler yazıp çizdiler...

Celo derdik ona, sokağın en dibini, umut dolu ayaklarla aşınmış, aşklar taşımış yorgun parke taşlarını bizlere tüy gibi anlattı... Bu vesileyle Kış özel sayımızda onu anmak istedik. Toprağın bol olsun sevgili Celalettin Benzer...

Doğalgaz Tedirginliği

Tipi vardı, yoğun kar yağışı yüzünden göz gözü görmüyordu. Ivan Ivanoviç gözüne gözüne gelen kar taneciklerinden, yüzünden geri değil ayaklarına bakarak yürüyordu. Isıtıcı atkısındaki sıcak sayısı soğumuştu, çenesine değiyordu ve rahatsız ediyordu. Dışarısı zifiri karanlıktı sadece köpek havlamaları ve rüzgârın kar tanelerini ittiği dansın uğultusu vardı.

Ivan Ivanoviç Mila Veseloviç'in kapısının önünde durdu. Mila'nın sunturdurmasında kaputunda birikmiş kar taneciklerini temizledi ve ağır ahşap kapıyı üç kere çaldı, kapıya elini koydu kapı sıcaktı kombiyi yaktı mı lan acaba diye düşündü. Belki herkes yakmıştır da bir o kendi gibi donuyordu. Mila kapıyı açtı, sarı bir hali mor göz altı torbacıkları vardı.

-Oooo İvan ne haber ya? Gel içeri gel soğutma evi.

Yılın ilk karı be Mila, bir anda ne kadar soğudu değil mi bir dune bak bir bu güne bak mına koyayım!?

-Öyle öyle, dur ben sana bir çay katam da gelem.

-Kat bakalım!

Ivan Mila'nın odadan çıkması ile odayı süzmeye başladı, peteklere dokundu, petekler buz gibi soğuktu. Ivan ev nasıl oluyor da bu kadar sıcak diye düşünürken Mila elinde çay kupasıyla geri geldi.

-Kanka sen kombiyi mi yaktın?

-Ne kombisi lan elektrikli soba gör müyor musun?

Ivan kafasını Mila'nın işaret ettiği yöne kaydırdığında kocaman bir elektrik sobası gördü.

-Ufo mu lan bu?

-Yok Zikko diye bir marka ama güzel ısıtıyor haa

-Lan çok elektrik yakmasın!?

-Valla canım tak dedi soğuk, az kaldı kombiyi yakacaktım ama daha herkes yakmamıştır kek gibi erkenden yakmayayım diye gittim bunu aldım.

-Doğru diyon Mila, ben de bu gün çok üşüdüm aksi gibi ben de bu zımbırtıdan da yok bataniye falan yattım.

Bir süre sessizlik oldu televizyonda Acun'un artık hangisi olduğunu anlaşılamayan şovlarından biri dönüyordu. Ivan Ivanoviç Michael Jackson'u düşündü sonra da sıcaktan mayışıp saçmalamadığını anladı. Çayın kokusu ayıp ayağa kalktı.

-Lan oğlum nereye, dur daha yeni geldin.

Kanka acilinde başka işim vardı ama geçerken sana da bir uğramak istedim.

Mila Ivan'ın asıl amacının anlamış ama bu ziyaret kendi işine de yarayacağından sesini çıkarmamıştı. Ivan ile Mila kapıda vedalaştı Ivan üzerine başına çekiştirdi ve her yerini hava gelmeyecek şekilde kapadı.

Yine soğuk ve tipiye doğru yürümeye başladı, yüzünü sertçe çevirmiyor bıçak gibi geçen kar taneleri göz bebeğini yırtacak gibi oluyor hoş, kadırsa da hiçbir şey göremiyordu. Bu şekilde bir müddet yürüdükten sonra bir çift ayakkabı ile göz göze geldi. Kafasını kaldırdığında St. Petersburg'lu Michailoviç duruyordu. "Nereye gidiyorsun lan bu havada" diye sordu, Ivan Ivanoviç Michailoviç'i pek sevmezdi gösterişçi çok sevdiğini düşünürdü hep, hatta kahvede, bakkalda "...mına koydumun herifi evinde klima var, ne yapacaksın lan Rusya da kilimayı" derdi hep.

-Vayy kankam, canım kardeşim ben de Pyotr Fedka'nın evine gidiyordum sen ne yapıyorsun?

-Bakkala kanyak almaya çıktım ben de ama şerefsiz kapamış!

-Hayrola ev soğuk galiba?

Yok lan akşama karlı kızlı eğlence var da bir kokteylin içine katacağım!

-Kombiyi yakmadın mı daha?

Yok olum şömine var ya bende 1+1 ev ısıtıyor şömine

-Ok, kanka ben kaçar sonra görüşürüz!

-Görüşelim toprağım.

Ivan Ivanoviç Mayakovskiy Michailoviç'in ayak üstü karlı kızlı ve şömine falan diyerek kendine hava attığını düşüne düşüne Pyotr Fedka'nın evine vardı. Kaputunu silkelemek için bir sundurma arasa da Fedka'nın evi düzayakkı mecburen karlı, buzlu girecekti eve, kapıyı çaldı kapı sıcaktı!

-Vay abim İvan gelmiş ne yaptın, gel içeri.

-Dur karları silkeleyeyim de

-Olsun olsun gel, kurur hemen evde kombi yanıyor.

-Oha lan şimdiden kombiyi mi yaktırmalısın lan sen?

Şen için sevinen Ivan "biri yakmış ben en sonunda ben de yakabilirim artık" diye düşünürken,

-Abi ne yapayım evde bebek var, onu üşütmemek için yaktım.

Yoksa yakmazdın yani?

-Yok lan mal mıyım ben?!

-Ha yani yakmak malık değil mi?

-Oğlum doğalgaz'a kol gibi zam geldi yakılır mı lan bu mevsim de benim bebek olmasa hayatta yakmam ben!

-Fedka ben çok üşüyorum oğlum yakacağım lan

-Malık edersin sana diyim!

-Çok üşüyorum olum ben!

-Daha kışın bitmesine 4 ay var sen daha şimdiden yakarsan ohhoo!

Ivan kaputunu giyip evden hızla çıktı gözleri yaşarmış ne yaptığını bilmez şekilde evine doğru gidiyordu tipiyi arkasına aldığından kafasını kaldırabiliyordu. Evlerdeki doğalgaz bacalarına baktı hepsi hareketsizdi. Soğuk evine girip battaniyeye sarındı, sıcak bir çay yapıp içti zira doğalgazı yakan olamazdı.

SON

Not: Harbi kimse yakmadı mı lan daha?

Alper Çelik

*GÜLÜMSE, iklim değişir Akdeniz olur..

İpek Özsüslü

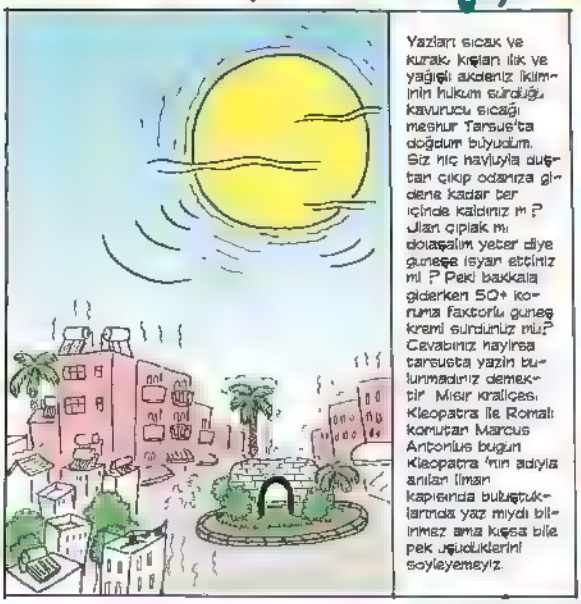

Ne tatlıydı nazlı nazlı dans edercesine süzülen kar taneleri beni duygulandırmıştı. KARLAR PERİSİ diye sevdiğim ve ailemin yanında bırakıp özlemini çektiğim köpeğim gelmişti aklıma.
Sanırım yarı yıl tatiliydi. Otobüsümüz İstanbul'dan yola çıktı.
İLK MOLA NE ZAMAN?
BOLU'DA HANIMEFENDİ DAHA 1-2 SAAT VAR..
Otobüsün camları üstüme üstüme geliyordu. Hiçbir şey dinlemiyor, izlemiyor, sıkıntıdan konsantre olamıyordum. Acıkmıştım. Mola anonsu yapılınca hemen kapıya koştum. Ve ona dek yalnızca filmlerde, masal kitaplarında gördüğüm o harika tablonun içine düştüm.
Herkes son hızla içeri koştu, bense hipnotize olmuşcasına karlara doğru yürüdüm...
...Ve diz çöküp kar'a elimi soktum.. tutkumu anlatmaya çalıştım. Şaşkındım.
AHAHAHAHAY!
Ve neşeli..
YEAA NE SÜPERMİŞ.. KAR!!.
ULUSOP TURİZMİN SAYIN YOLCULARI, ARACINIZ..
..KALKIŞ İÇİN HAZIRDIR!! DİKKAT!
ZAMAN NASIL GEÇTİ ANLAMADIM. 2 KEK DAHA VERİR MİSİNİZ?
Bİ DAHA DA KAR MAR GÖRMEDİM... OKULUM DA KAR YÜZÜNDEN HİÇ TATİL EDİLMEDİ.. BU YÜZDEN ÇOCUKLUĞUM, KAR TATİL YAPILAN SOĞUK ŞEHİRLERDEKİ ÇOCUKLARA KIL OLMAKLA GEÇTİ.. AMA KIŞIN ORTASINDA TİŞÖRTLE DOLAŞTIM, DAMDA GÜNEŞLENEREK KAHVE İÇTİM, ŞUBAT GÜNEŞİYLE BRONZLAŞTIM HATTA ONLAR DA BANA KIL OLSUNLAR AHAHAY!!
© Kemal Burkay

akıl oyunları

Yaz-Çiz:
Suat Özkan

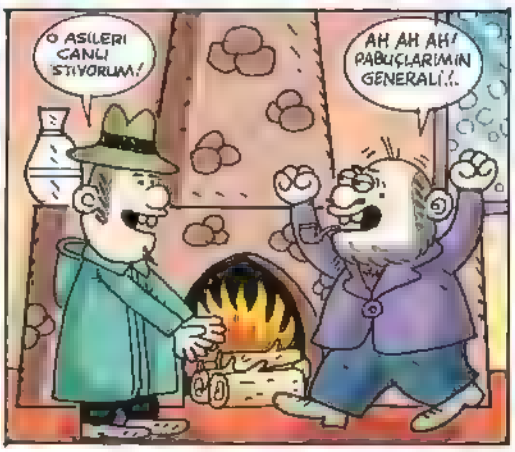

Paralel Af

Bir uzun yol otobüsünde veya bir trende camdan bakarak giderken daha iyi anlarsın bu beyaz sonsuzluğu... Karla kaplı ovalar boyunca zihninin sayfaları da yazılmamış kağıtlar gibi boşalır. Bu savrulmuş beyazlığın içinde ahşap elektrik direkleri, bazı dağ, tepe yamaçlarıyla ağaçların kar almayan kısımları bek enmedik mucizevi lekeler gibi görünür... Yollar kıvrılıp uzadıkça parıltılı ışık hakimiyetinde beyazdan başka bir şey görmeyeceğine emin olmanın huzuruyla gözlerin yavaşça kapanır dudağında kendinin bile hissetmediği bir gülümsemeyle... Çocuktur çünkü kar...

20 yıl kadar önceydi... Uzun dönem askerdim, iznim bitmiş, birliğime daha doğrusu görev yaptığım askerlik şubesine gidiyordum. Gözlerimi yavaşça açtım. Yol boyu hep yaptığım gibi dışardaki beyazlığın hâla orda olup olmadığına emin olmak için camdan baktım... Ordaydı karlar alabildiğine uzanıyordu dağlardan gökyüzüne kadar. Bir müddet seyrettim, karın umudunu doldurdum gözlerime. Kara doyduktan sonra tekrar gözlerimi kapatacakken arka koltukta oturan yaşlı kürt kadının ıstıraplı sesiyle açtım. Zavallı gece boyunca kısa aralıklarla onik saat boyunca kusmuştu. Kadıncağızın tek bildiği türkçe kelime **torba** idi. Muavinden hep torba istiyordu, çünkü bütün gece midisi ve ıstırabı dinmemişti. Kusarken her anında ciğerlerinden bir parça kopuyordu sanki. Kimi kimsesi yoktu. Bir küçük çocuk vardı yanında yalnızca ... parlak gözleriyle baksa da olup biteni anlamıyordu. Bir şey yemediği halde bu denli kusması garipti, sınırsız bir dert denizinde fırtınanın kıyıya vuran dalgaları gibiydi.

Ben Malatya Akçadağ yol ayrımında inmek üzere kalkarken yaşlı kadın muavinden kürtçe bir şeyler istedi. Kadının bütün gece hizmetine koşmuş muavin diğer yolculara döndü ve **"Ne istiyor?"** diye sordu. Yaşlı kadın, **"Bana bir avuç kar getir, yüreğim yanıyor"** demişti. Az sonra yol ayrımına geldik ve ben indim. Muavin benim bavulumu çıkarıp bembeyaz karların üzerine bıraktı ve çabukça yerden bir avuç kar alıp yaşlı kadına vermek üzere kalkmakta olan otobüse atladı.

Otobüsün ardından kısa bir süre baktım, derin bir nefes alıp karlara bata çıka biraz yürüdüm. Yol ayrımında ilçeye giden diğer aracı beklemek üzere bavulumun üstüne oturdum, tek başıma karlı, bembeyaz ovada bir virgül gibi kıvrılıp beni bekleyen yazıya ve hayatın küçük sırlarına devam ettim.

İlk Mustafa Amca'yı tanımıştım, kayısı budama testereleri yapıyordu. Ondan güzel dişli bir testere almıştım. Bu şirin testereyle birçok şey ve bir ev inşa edecektim yıllar sonra. Çünkü testerenin çeliğine bastığı bir yazı, sade mânâ anlatmıştı yaparken. **"Ne yapıyorsun?"** denildiğinde **"Hiç, emaneti gezdiriyorum..."** derdi. **"Mustafa Amca nasılsın, iyi misin?"** diye sorduk anında ise düşünür düşünür; **"İyiyim, iyiyim de yahu ben bu hayattan bir şey anlamadım..."** diye cevap verirdi. Testereleriyle çok şey anlattı şüphesiz. Ben de emaneti ve onun testere emanetini gezdirmeye başlamıştım artık.

Mustafa Amca'nın bu küçük hayat sırrının sihriyle idare ettim bir müddet. Sıkılıkla ziyaretine gittiğim ve pek sevdiğim Terzi Cavit'e sordum anlam boşluğuna düştüğüm pek kederli bir günümde: **"Sence bu hayatın sırrı nedir be Cavit Abi?."** Tezgahın altında hep duran dem şişesinden bir yudum çekti, elinin tersiyle dudağını sildi, bir nefes aldı ve soluğunu yavaşça dışarı verirken şu sözler de çıktı ağzından; **"Teğmenim bu hayatın sırrı yok, eti ete değdireceksin, o kadar!..."** Döndüm kaldım, anlı bir gülümseme tüm keder boşluklarımı anlamla doldurdu birden. Doğrulup dükkanın kapısını açtım, tipi yüzüme öpücükler kondurup ayırıyordu Terzi Cavit'in dükkanından döne döne çıkmıştım. Her yeri örten karların beyaz tennuresi de kıvrım kıvrım dönüyordu etrafımda... Hayat buydu işte, anlam bu denli basit olmalı. Bir şey ne kadar zor anlaşılırsa araya mânâ tüccarları aracılar girer. Eti ete değdirmenin ise arasına kimse giremez, vuslatın ele tutulur halidir çünkü.

Mustafa Amca'nın anlam testeresiyle bir ev inşa etmiştim ancak Terzi Cavit'in bu sözleriyle bir şey inşa edemedim fakat ondan duyduğum hayatın bu tuhaf basit sırrı beni diğer karmaşık hayat sırlarından ve pelte felsefelerden hep uzak tuttu sağolsun...

Malatya Cezaevi Başgardiyanı Akçadağlı Mehmet vardı ki, onu da tanımak nasip oldu. Pirin dediği, **"Bu aklın mahremi akılsızdan başkası değildir dile de kulaktan başka müşteri yoktur"** misali delilik, çılgınlık hep bekler hayat sırlarının kar tutmayan yamaçlarında.

Bir keresinde hapishanenin önünden geçen solcu bir Akçadağlı hemşerisi rahatsızlanıp yere düşmüş ve Gardiyan Mehmet'e, **"Ne olur bir taksi çağır beni sigorta hastanesine ulaştır, yardım et"** demiş. Sol görüş karşıtlığıyla bilinen Gardiyan Mehmet de gayet sakin, **"Git Leninci, Maocu dostların sana taksi bulsunlar bana ne!"** diyerek hapishanenin soğuk demir kapılarını yerde kıvranan çaresiz hemşerisinin yüzüne kapatmış. O bu hikayeyi gururla anlatırken dinleyenlerin dehşetten gözleri yuvalarından oynuyordu. Yıllar önce çıkan bir Ecevit affından epey bir zaman geçtikten sonra bunu hazmedemeyen ve kendini sol eğilime karşı olmaya adamış Gardiyan Mehmet birgün çok kızmış, köpürmüş, **"Ecevit affeder de Türkeş affetmez mi?..."** diyerek hapishanenin kapılarını açıp bütün mahkumları serbest bırakmış. Neyse ki dış kapıyı açamadığı için vaktinde müdahale edilmiş ve mahkumlar dışarı çıkamamış. Sonra hemen sıkıyönetim mahkemesine verilmiş ve mahkemedeki ilginç savunmasından sonra akıl hastanesine sevk edilmiş, daha sonra da mesleğine son verilmiş... Yaptığı acayip savunma bizzat kendi ağzından dinlediğim şekliyle aynen şöyleydi; **"Af kanununu Rusya'da arayın, Amerika'da arayın, El Salvador'da arayın. Af kanununu ve İnsan Haklarını burda aramayın!. Bana sistemli ve maksatlı bir oyun oynanmaktadır. Beni suç unsuruna itecek bir kişi göremiyorum. İnsan haklarına saygılıyım..."**

Aklı başında olmayış durumunu epey ilerilere götürmüş ayrım yapmaksızın birdenbire tüm mahkumları affetmiş kendince. Fakat hapishanenin önünde taksi çağır diye kıvranan sol görüşlü hemşerisi onu affetmiş midir bilinmez?

İşte böyle birbirinden ilginç nice insanlar tanıdım, oturmadığım yer sofrası, paylaşmadığım muhabbet kalmadı. Ekmekçe anlaştık, bulgurca söyleştik, İnsanı gördüm, insanı duydum, kıyasıya coştum, kayısıya doydum. Çeşitleri olsa da kayısının, kayısıdır ismi sonunda hepsinin...

Yine karlı bir kış günü terhis oldum biraz kayısı ve bir çuval iyi cins Akçadağ bulguruyla eve döndüm. Aradan yıllar geçti, açılımı açın artık: **destki berf bide dilê min dişewute,** şu kadına bir avuç kar verin, yüreği yanıyor, yüreğimiz yanıyor.

BUZLU VİRAJ

GÜNERİ ÇOĞLU

Tahmin etmiştim ve bu kez özel bir arabayla Malatya'dan İstanbul'a dönüyorduk. Geceyarısıydı. Hava soğuk mu soğuk, yollar karlı ve buzluydu. Kar önlerini bozduğu için arabanın içi buz gibiydi. Şoför ve ben de battaniyelere sarınmış bir halde yola devam ediyorduk. Kar ve buz bir yana hava da pusluydu. Bu yüzden oldukça yavaş gidiyorduk. Ama böyle uykusuz ama gayet temkinli hareket ederken Pınarbaşı denilen meyhaneyi geçtikten sonra galiba Uzunyayla denilen yerde bir uçurumun üstüne geldiğimiz sırada yolda ortalığa saçılmış, ne olduğu belirsiz garip nesneler gözüktü. Yer durulacak gibi bir yer değildi. Göz gözü görmeyen bir havaydı ve aşağısı da bir görünmeyen bir uçurumdu. Şoförle birbirimizin yüzüne baktık. Nasıl ere biraz daha yaklaşınca her şeye rağmen durma kararı aldık ve korkarak arabadan indik. Soğuktan titreyerek bu belirsiz şeylere doğru yürüdük. Bir de ne görelim, her taraf çuvallar, yuvarlak teneke kutular içinde tahin helvaları, bu kutular yırtılmış çanta ve bavullar, bir pacası olmayan pantolonlar, donlar, atletler, çoraplar, diş macunları ve daha aklına gelebilecek bir sürü eşya ile doluydu. Bu durumda ilk aklımıza gelen şey yolda bir kazanın olduğuydu. El fenerleriyle eğilerek uçurumun dibine baktık. Böyle bir şey görmedik. O halde bu eşyalar ne arıyordu? Issız bir yolda? Hiçbir mânâ veremedik. Bunların bir şekilde bir otobüsten düştüğü fikrinde birleştik ve eşyaları herhangi resmî bir yere teslim etmek üzere toplamaya başladık. Kuru fasulye dolu çuvallar, teneke teneke helvaları, tek'i olmayan çoraplar, hatta don ve atletleri, nelerle yok her şeyi özenle toplayıp arabaya yüklendik. Araba ağzına kadar dolmuştu ve hareket ettik. Yolda birden aklımıza şöyle bir fikir geldi: **Bu eşyalar yeni dökülmüş olabilirdi, o halde yolumuz üstündeki mola yerlerinde konaklayan otobüslere soralım, bir sonuç alamazsak her şeyi gereken yere teslim ederiz.** Bunun üzerine hemen basıldık. Hiçbir mola yerini kaçırmamak için dikkatle yol kenarına bakıyorduk. Derken 98 kilometre sonra ilk mola yerine ulaştık ve hemen arabadan inip bütün bekleyen otobüslerin bagajlarını kontrol etmeleri gerektiğini, yolda birtakım eşyalar bulduğumuzu söyledik. Derhal baktılar ve yolcularına sordular. O gün bugündür hâlâ inanamıyorum, bütün eşyaların o anda orada konaklayan bir otobüsten düştüğü anlaşıldı. O soğuk havada bir de hayretten donup kalmıştım. Düşünebiliyor musunuz, 98 kilometre ötede geceyarısı bir şeyler bulunuyorsunuz daha sonra onların sahiplerini bulup teslim ediyorsunuz. Meğer otobüsün ağaç kapağı buzla dolmuş ve tam kapanmamış, bu halde de viraj alırken açılıp eşyaları uçurumun tepesine döküvermiş. Kimse de farkında olmamış.

Aşırı gınçlık bundan sonra. Bütün yolcuları teşhis için bizim arabanın başına getirdiler. Ortalık karışmıştı ve yolcuları kuyruk halinde dizdılar. Eşyasını tanıyan şahıs alıyor ve sakın sakın otobüsünün başına dönüyordu. Mesele bitti. **"Benim bir teneke tahin helva, yarım çuval da bulgurum var"** diyor, biz de çıkarıp eşyasını veriyorduk. Yanısıra yırtılmış çantaları, teki olmayan çorapları, patlamış diş macunlarını, atlet ve donlarını alan gâh sevinçli gâh üzüntülü, yani uykulu suratlar... Bu durum gülmeyle ağlamanın ortasındaki çok hassas ve ince bir çizgide kalmak mümkün değildir, bir de o ince çizgi buzlu olursa savrulur gidersiniz.

Böylece eşya dağıtımı biterken bunların farkına yeni varmış, gözlüklü, uzun boylu, genç ve oldukça ilginç bir şahıs, elinde uzun bir semsiye ortalığı birbirine katarak geldi. Şoför ve muavin ere bağırmaya başladı. Sürekli **"Daha taksidi bitmemiş demsan çelik tencerem, takım elbisem, nerde onlar nerdeee?... Mahkemeye vereceğim sizi, çelik tencerem nerdeee?..."** diye haykırıyordu. Baktık arabada yarı boza küçük bir çanta kalmış. **"Bu senin mi?,"** dedik. **"Evet, benim"** dedi buruk bir sevinçle. O anda otobüs şoförü merakla çantayı ondan önce aldı ve **"Ne çelik tencere bu yahu, tencere bunun nesinde?.."** diye sordu. Mağdur yolcu çantasını açıp çelik tencereyi gösterdi. Taksidi bitmemiş bu tencere neredeyse bir cezve kadardı ve en küçük boy çelik tencereydi. Beşlik çelik tencere maketliydi. Takım elbise de otuzdörde katlanıp o minik çantaya tıkıştırılmıştı. O anda herkesi bir gülme aldı. O yukarda bahsettiğim hassas çizgiden biraz yana kaymıştı galiba. Bir tek elinde eski moda şemsiyesiyle o yolcu gülmüyordu ve sürekli **"Sizi mahkemeye vereceğim!."** diye bas bas bağırıyordu. Muavinler de **"Ver ulan ver, bizim ne suçumuz var. Kapak buz tutmuş işte!."** diye yolcuyla birbirlerine girerken araya biz girip ayırdık. Önce eziyetten sonra kavgayı da ayırmak bize düşmüştü. Şemsiyeli yolcu **"Ben artık sizin otobüsünüze binmem"** diyerek Kayseri'de oturduğunu ve yola bizim arabayla devam etmek istediğini söyleyici. O küçük çantasıyla bizimi arabaya bindi. Onbir mevcut bir ortaokulda öğretmen olduğunu, orada yalnız yaşadığını, küçük çelik tencerenin ve takım elbisenin onun için çok ama çok önemli olduğunu sonradan öğrendik. Yoğun tıpkı damları ortuyordu. Bu bizim için uzun bir geceydi ve benim aklımdan zor silinecekti... ■

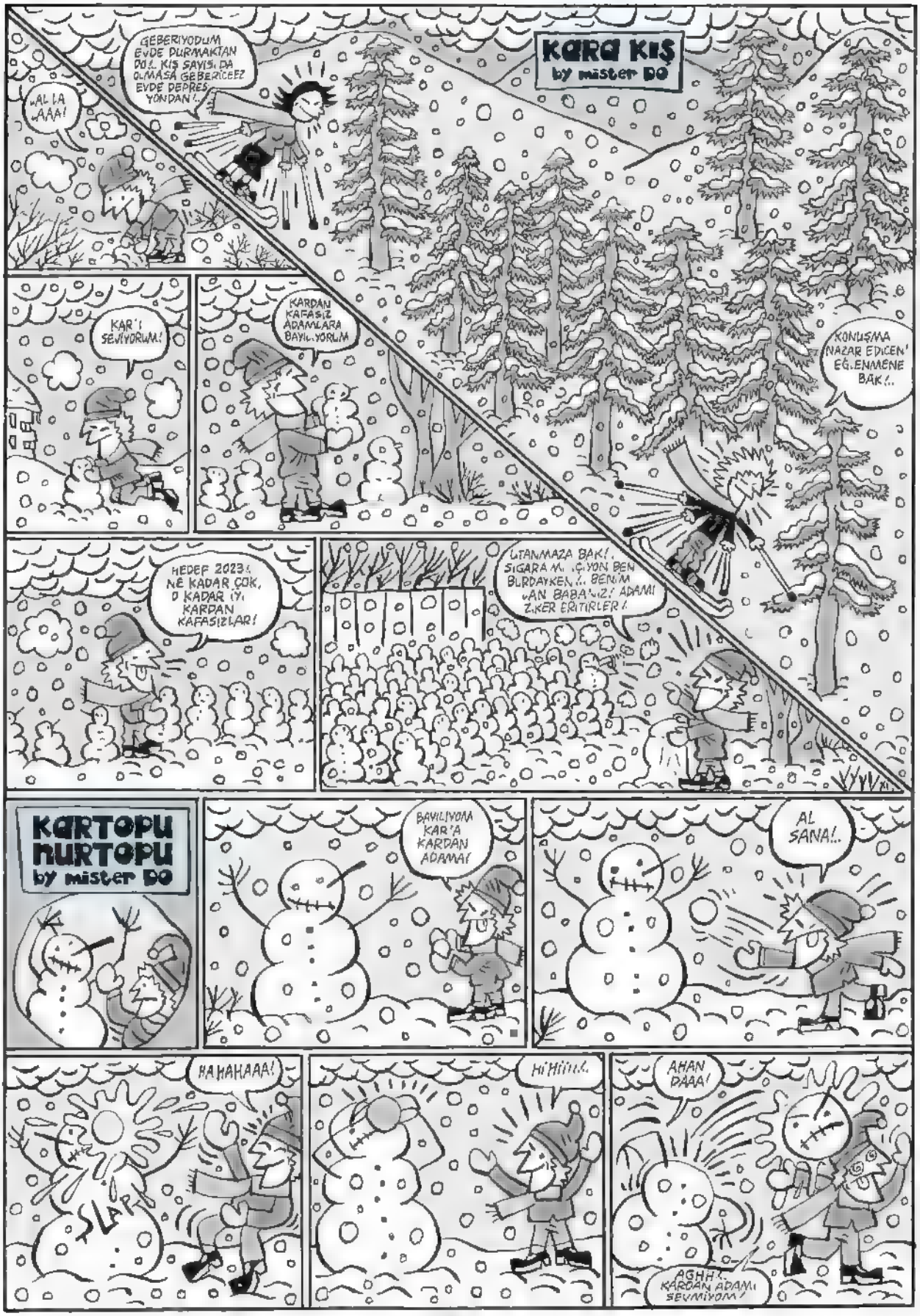
KARA KIŞ
by mister DO
GEBERİYODUM EVDE DURMAKTAN DOL. KIŞ SAYISI DA OLMASA GEBERİCEEZ EVDE DEPRES YONDAN!..
AL LA AAA!
KAR'I SEVİYORUM!
KARDAN KAFASIZ ADAMLARA BAYIL..YORUM
KONUŞMA NAZAR EDİCEN' EĞ.ENMENE BAK!..
HEDEF 2023: NE KADAR ÇOK, O KADAR İYİ KARDAN KAFASIZLAR!
UTANMAZA BAK!, SİGARA M. İÇİYON BEN BURDAYKEN!.. BENİM CAN BABA'NIZ! ADAMI ZIKER ERİTİRLER!
KARTOPU MURTOPU
by mister DO
BAYILIYOM KAR'A KARDAN ADAMA!
AL SANA!..
HAHAHAAA!
SLAP
HİHİİİ!..
AHAN DAAA!
AGHH!.. KARDAN ADAMI SEVMİYOM!

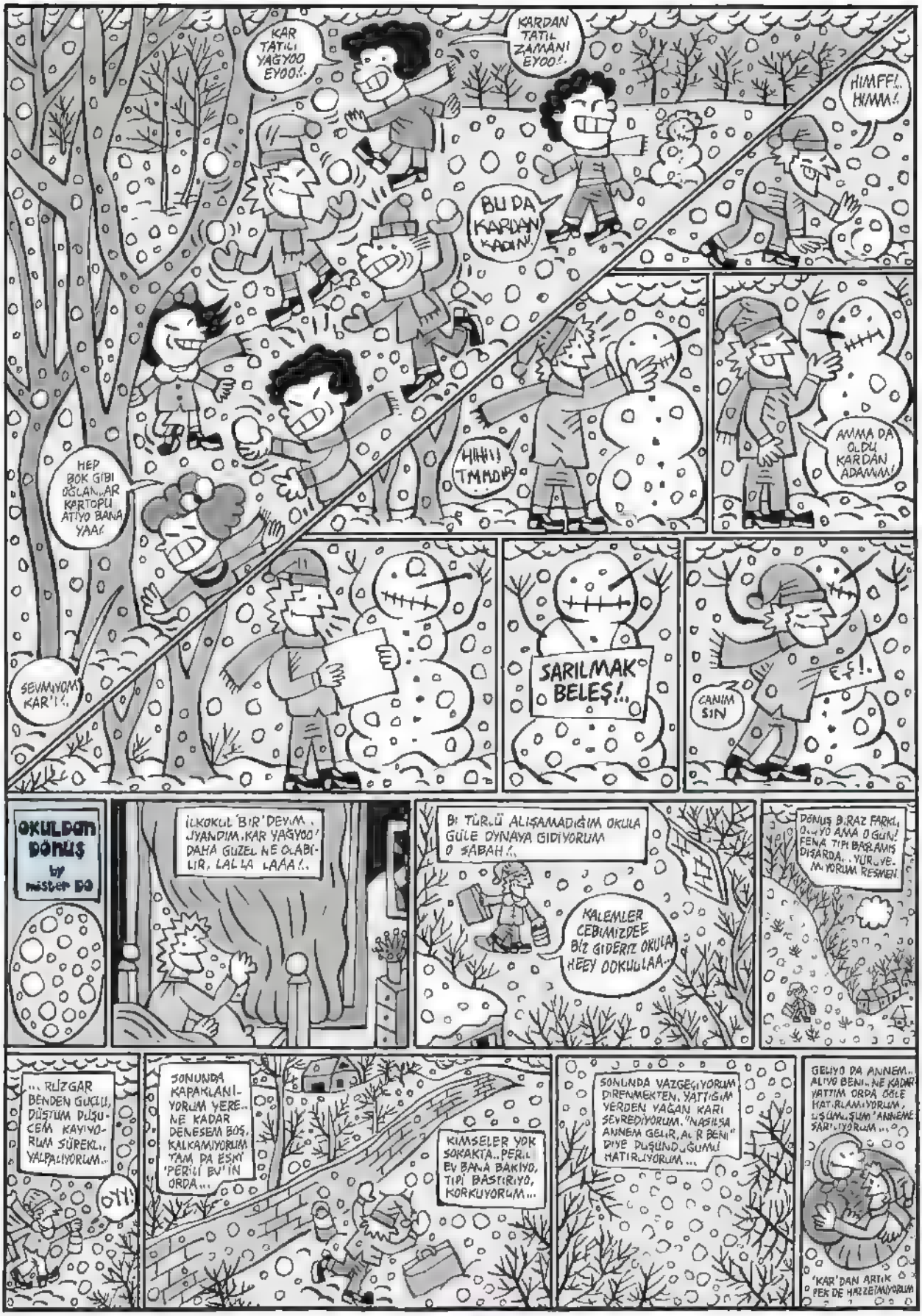
KAR TATİLİ YAĞYOO EYOO!..
KARDAN TATİL ZAMANI EYOO!..
HIMFF!.. HMM!..
BU DA KARDAN KADIN!
HEP BOK GİBİ OĞLAN..AR KARTOPU ATIYO BANA YAA!
HIHI! TMMDIR
AMMA DA OLDU KARDAN ADAMIM!
SEVMİYOM KAR'I!..
SARILMAK BELEŞ!..
CANIM SIN
EŞ!.
OKULDAN DÖNÜŞ
by master DO
İLKOKUL 'BİR'DEYİM.. UYANDIM.'KAR YAĞYOO' DAHA GÜZEL NE OLABİLİR, LALLA LAAA!..
BİR TÜRLÜ ALIŞAMADIĞIM OKULA GÜLE OYNAYA GİDİYORUM O SABAH!..
KALEMLER CEBİMİZDEE BİZ GİDERİZ OKULA HEEY OOKULLAA..
DÖNÜŞ BİRAZ FARKLI OLUYO AMA O GÜN! FENA TİPİ BAŞLAMIŞ DIŞARDA... YÜRÜYEMİYORUM RESMEN!
... RÜZGAR BENDEN GÜÇLÜ, DÜŞTÜM DÜŞÜCEM KAYIYORUM SÜREKL.. YALPALIYORUM..
OYY!
SONUNDA KAPAKLANIYORUM YERE.. NE KADAR DENESEM BOŞ, KALKAMIYORUM TAM PA ESKİ 'PERİLİ EV'İN ORDA...
KİMSELER YOK SOKAKTA.. PERİL EV BANA BAKIYO, TİPİ BASTIRIYO, KORKUYORUM...
SONUNDA VAZGEÇİYORUM DİRENMEKTEN, YATTIĞIM YERDEN YAĞAN KARI SEVREDİYORUM. "NASILSA ANNEM GELİR, ALIR BENİ" DİYE DÜŞÜNDÜĞÜMÜ HATIRLIYORUM ...
GELİYO PA ANNEM.. ALIYO BENİ.. NE KADAR YATTIM ORDA ÖĞLE HATIRLAMIYORUM, UŞUMUŞUM 'ANNEME SARILIYORUM ...
'KAR'DAN ARTIK HİÇ DE HAZZETMİYORUM

METROCITY - İSTANBUL

ergün gündüz

Ocak ayının en soğuk ve ayazın insanın kemiklerini sızlattığı bir gecede, şehrin en çok rüzgar alan yerlerinden olan boğaz köprülerinin girişinde tanımadığım altı kişi ve ben, gelmesi mucizelere bağlı olan İETT ismi altındaki yaratıkları büyük bir sabırla bekliyoruz...

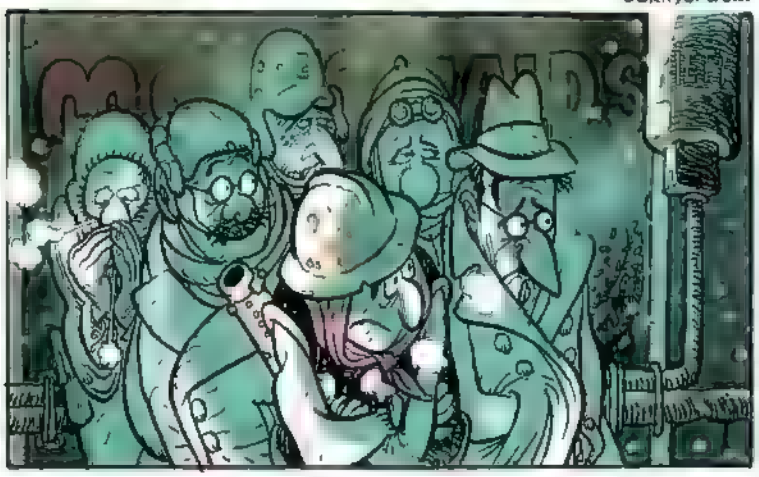

Birazdan kar başlayabilir, bu ayazın arkasını kestirmek hiçde zor değil. Yol kenarındaki ızgaralardan çıkan dumanlar bile bu havanın, ne soğuk olduğunu anlatıyordu.

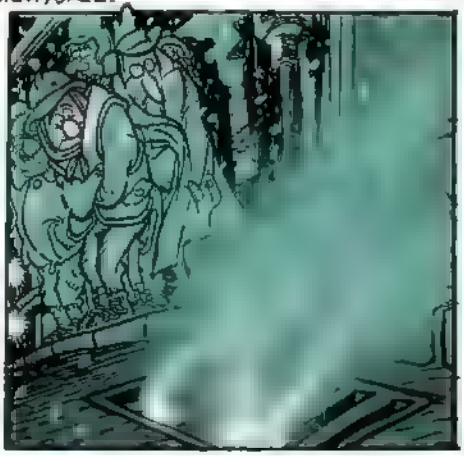

Dumanları kesen farların ışıkları birer hüzme görünümünde flaşör gibi yanıp sönüyor, herşeyin sakin olmasına rağmen yine de birşeyler olacakmış gibi bir hava veriyordu ortalığa.. Beklenen doğal olay, rüzgarın yardımıyla ufak tefek kar taneleri yüzüme çarpmaya başladı...

Durağa geleli 97 saniye olmasına rağmen, insan taşıyıcı İETT yaratıklarından biri bile gelmemişti. Bu ender rastlanan bir olaydı. Hatta son dört aydır 25 saniyeden fazla beklendiği hiç bir kayıtta yok...

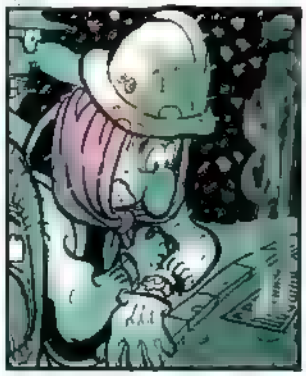

Biri daha hızlı hızlı durağa doğru geldi. Altıyken şimdi yedi kişi olduk. Gelen kişiyle birlikte ve rüzgarın da etkisiyle kar kendini göstermeye başladı...

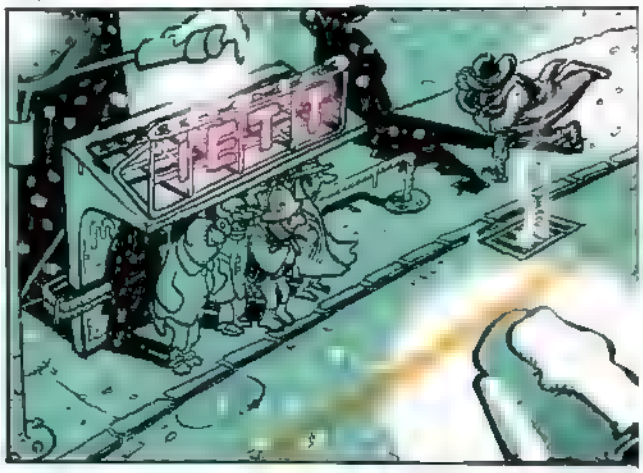

Zaman göstergem 23.40. Tipi hızlanırken trafiğin olağan hızından biraz kaybettiğini ve yavaşladığını gözledim. Şimdi biraz daha vee...

Aman Allahım gözlerime inanamıyorum! Şimdiye kadar köprüde görmeye alışkın olmadığım olay... Trafik yavaşlıyordu...

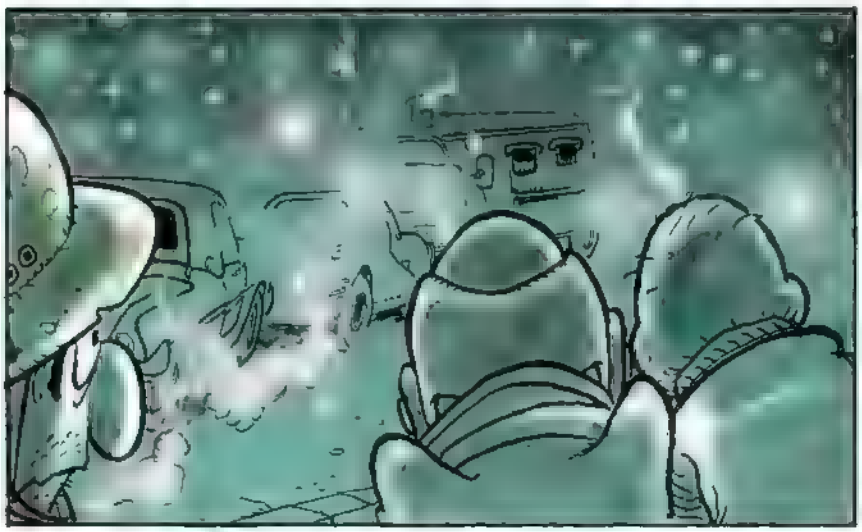

(2) Duraktaki ben ve altı kişi arasında küçük bir panik başladı. Trafiğin yavaşlaması durmasının bir ön hazırlığı olabilirdi, yine de yavaşladı...

...Ve durdu. Trafik durdu... Büyük şaşkınlık ve tedirginlik içerisinde duraktakilerle bakıştık. Zaten otobüs zamanından 113 saniye gecikmişti ve...

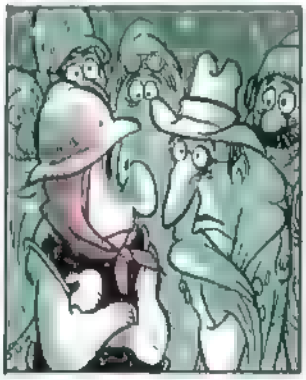

...Üstüne üstlük trafik sıkışmıştı. Bu hükumeti istifaya kadar götürebilir. O kadar iyi bir sistem kurulduğu iddia ediliyordu ki, seçimlerde aldıkları oyların büyük bir çoğunluğu trafiğe buldukları inanılmaz çözümlere bağlanıyordu.

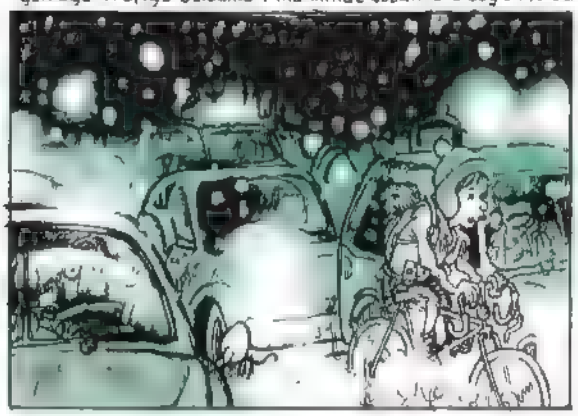

...Ve bu mükemmel sistem arıza yapmıştı. Benimle birlikte bekleyen altı kişi dehşet içinde "Olacak şey değil!"

Aradan 30 saniye geçmesine rağmen trafik hala çözülmemiş. Yüzüme vuran kar taneleri iyice çoklaşmaya başlamıştı...

Bunun üstüne yerden aldığı karlarda üstümüze savuran rüzgardan haberi olmayan bazı sürücü veya yolcular tıkanmanın, neden olabileceğini söyle bir kestirmek için, otolarından dışarı çıktılarsa da

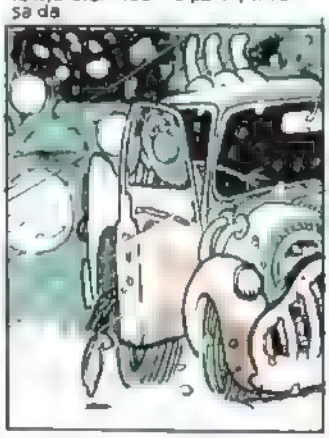

...Aynen içeri girmeleri rekor sayılabilecek atiklikteydi

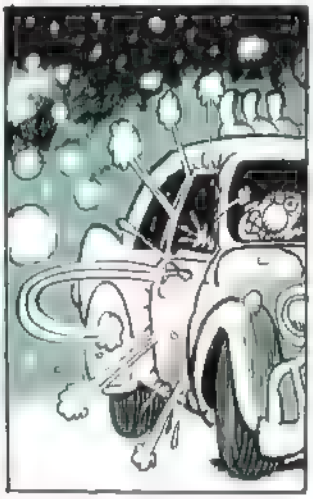

Kar iyiden iyiye hızlanıyor, put kesilen trafik öylece duruyordu..

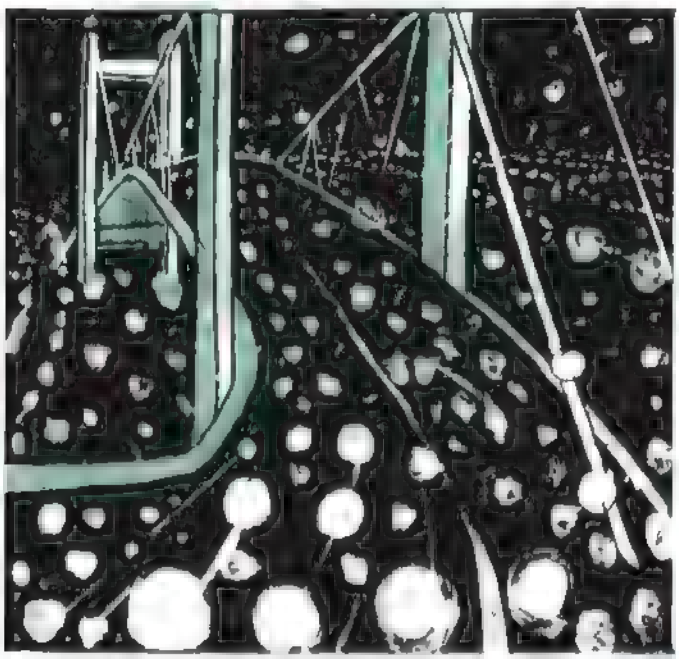

Derinlerden gelen helikopter sesleri soğuk olan havayı biraz daha soğuttu...

③ İki tane, hamam böceği kılıklı helikopter solumuzdan geliyor. Şimdi üzerimizden geçiyor ve köprünün öbür ucuna doğru hızla ilerliyor...

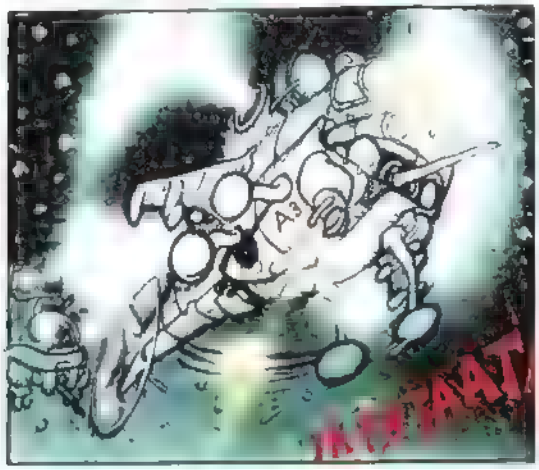

Artan kar yağışı onların sadece ışıklarını görmemize izin veriyor..

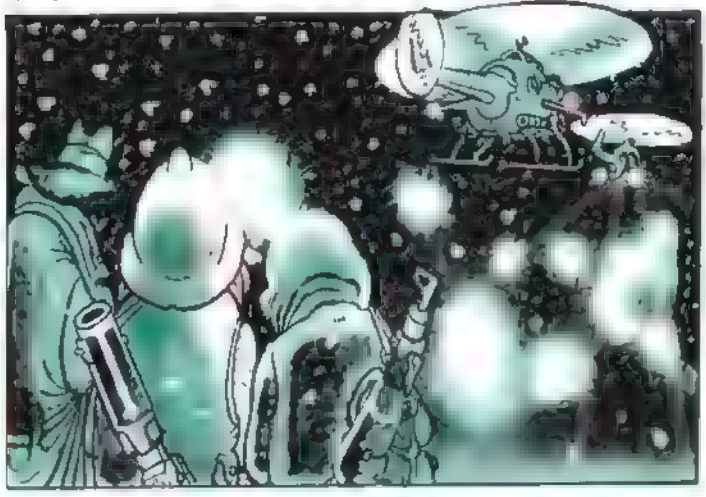

Trafik sıkışmasının ardından 45 saniye geçmişti ve helikopterlerin gelmesi oldukça gecikmeliydi... Böyle bir olayda gelmeleri sadece 10 saniyeydi. Olayın ne olduğunu anlayıp çözmeleri 7, normale dönüş 8, ve kaybolan zaman 25 saniye. Bunun maliyeti ise 36 milyar dolar...

Saatime baktım. Evet artık hükümetin istifası kesinleşti. Çünkü tam tamına 65 saniye olmuştu. Bu kadar zamanın maliyetini karşılayamazlar, bunu herkes biliyor. Saat 23.45 gece yarısına az kaldı. Ruzgarla karın işbirliği doğrusu mükemmeldi...

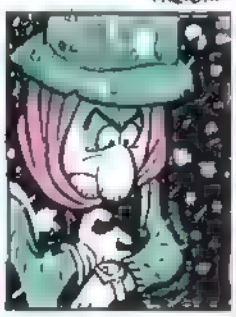

Görmem imkansız olan kulaklarımı mosmor ettiklerini biliyordum sadece. Titremeye başladım. Digital ısıtmalı paltomu da tamirden alamadım bir türlü.

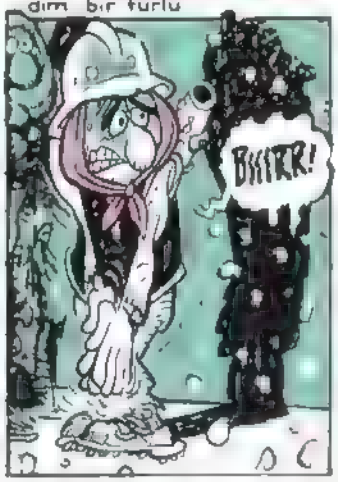

Yarın ilk işim onu almak olacak. Yeni hükümet kurulana kadar zor günler geçirebiliriz. Sağımda duran 45 yaşlarındaki bay yanıma gelerek

Şaşırdım, ne yapacağımı düşünmeye koyulmalıyım, yanıma gelen bay, buna izin vermedi ve..

..Devam etti...

Hiç düşünmeden kamyona doğru hızla ilerledik. Birazda elimizdeki silahlara güveniyorduk. Yoksa böyle bir işe kalkmak delilikti. Büyük bir hırsla kapıları açtık..

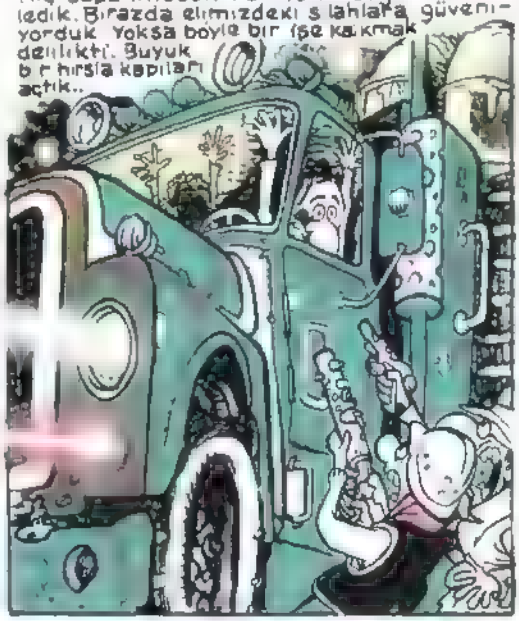

④ İçerdeki iki kişi gafil avlanmıştı. Şu anda ikisinin de burnuna doğrultulmuş namlu genişlikleri 10 cm'yi bulan iki bazuka duruyor. Arabadan çıkarken çok yavaş olmalarını tembih ettik. Lafımızı dinlediler ve hızla uzaklaştılar...

Bu işi birlikte kıvırdığımız adam hemen yerini aldı. Aynı şeyi tam ben de yapacaktım ki omuzumdan beni yakalayan iri bir el

"Öyle savurdu ki, ne olduğunu anlayamadım şansımı kaybettim. Savrulduğum yerden kalktım. Üzerimdeki kanları silkeledim... bazukamı yerden

aldım. Zaten boştu. Ateş etsem de bir şey yaramazdı

"Geme de yanımdan ayırmıyordum. Köprüye girmek imkansız, zaten her tarafı kaplayan kar, buza dönüşüyor, arabaların arasında geçilmesi imkansız sayılır duruma gelmişti. Geri döndüm. Köprüyü arkamda bırakıp ağır ağır yürümeye başladım. Şansım, başka yerde aramaya...

Birden aklıma dedemin anlattığı hikayeler gelmeye başladı. O zamanlar iki köprü varmış. Ve saatlere varan tıkanmalar artık onlar için vazgeçilmez bir eğlence olurmuş. Hatta tıkanma olmadığı zaman aklarına kötü şeyler gelirmiş

Tam bu düşünceler kafamdan geçiyordu ki aramızda korkunç bir patlama oldu üstünde durduğum yol çatladı

Arabalar birbirine yaslandı. Bu sırada on dakika durdu

"Hepsi aynı hikaye. Köprüyü havaya uçurdular. Bu şimdi kestirme çözümü uçurduğum için trafiği çözseler ya!

BARUBOM

Köprü yapmak meselesi değil tabii ki, bir haftalık işi. Neyse iyi oluyor genede ben, her köprü uçuşu sırasında buralara gelir aşağıdaki tarihi Boğaz sularını seyrederim. 358 Boğaz köprüsü yapılana kadar az buçuk görünürdü. Son otuz yıldır oda hayali oldu. Ayıca yaşanmaz bir yer oldu. Burada ölüler bile kalkamıyor. Kar da yağmasa iyice pistten geçilmeyecek. Keşke Granüsü aldığım bileti yırtmasaydım. Ama buradan vazgeçemiyorum ki...

öyku=Hikin Deniz-E gunduz

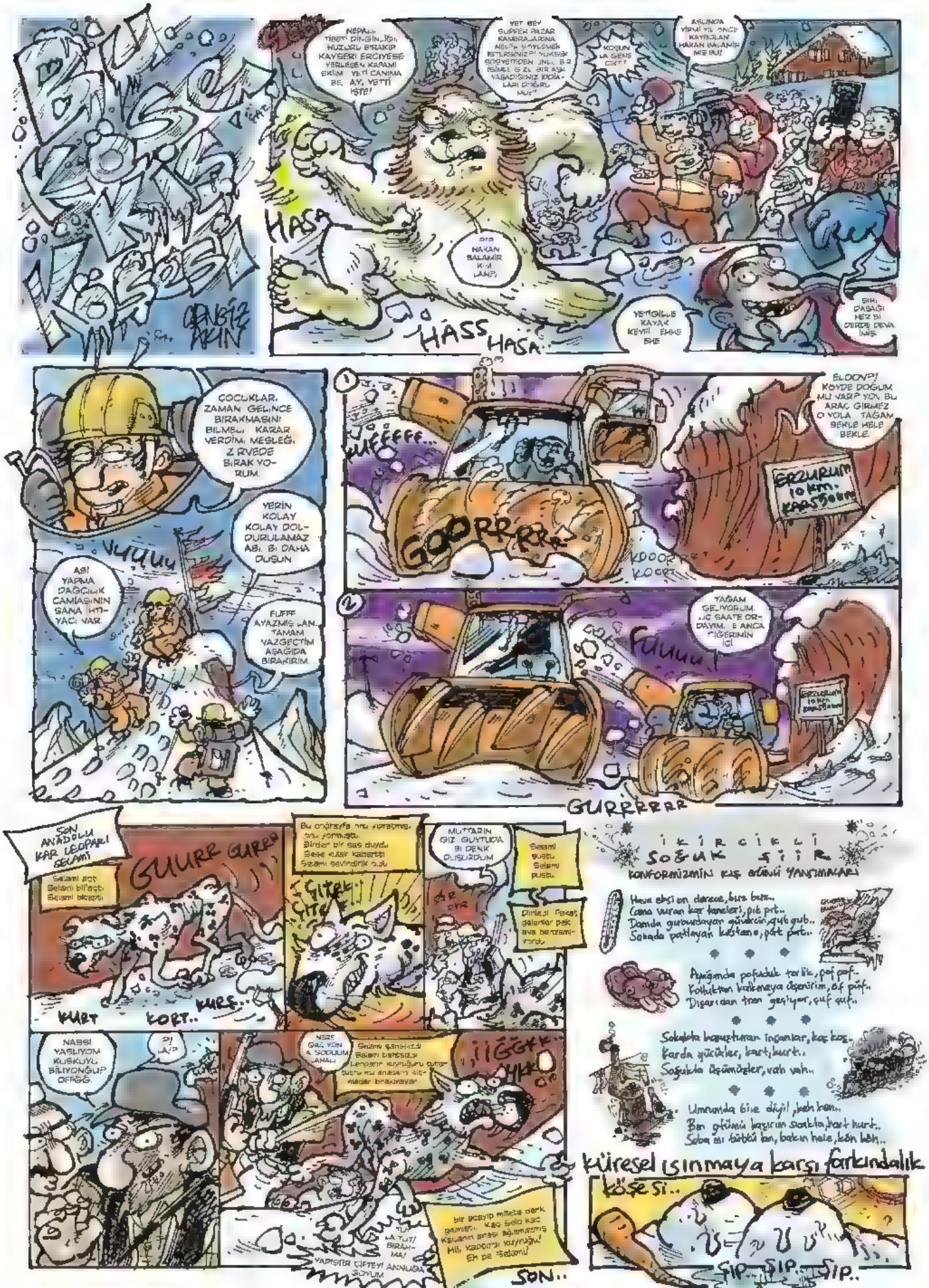
Bizde Kötü Kış Köşesi
Cengiz Akın
Nepali, Tibet dinginliği, huzuru bırakıp Kayseri Erciyes'e yerleşen kafamı sikim. Yeti canına be, ay, yetti işte!
Yeti bey Supper Pazar kameralarına neler söylemek istersiniz?! Yüksek sosyeteden ünlü bir isimle gizli bir aşk yaşadığınız iddiaları doğru mu?
Koşun la gene çıkt!
Aslında yirmi yıl önce kaybolan Hakan Balamir mi bu!
Şiş Hakan Balamir kim lan?!
Yetiyle kayak keyfi ehhe ehe
Şıh, aşağı nez bi yerde deva iniş
HASA
HASS HASA
Çocuklar, zaman gelince bırakmasını bilmeli. Karar verdim, mesleği zirvede bırakıyorum.
Yerin kolay kolay doldurulamaz abi. Bi daha düşün
VUUUU
Abi yarma dağcılık camiasının sana ihtiyacı var.
Fufff ayazmış lan. Tamam vazgeçtim aşağıda bırakırım.
Eloov?! Köyde doğum mu var? Yok bu araç girmez o yola. Tağam, bekle hele bekle.
FUFFFFF..
GOORRRRR
KDOORT KOORT
Erzurum 10 km. Karsbourn
Tağam geliyorum. Üç saate ordayım. E anca ciğerimin içi
FUUUU!
GURRRRRR
Son Anadolu kar leoparı Selami
GUURR GURRR
Selami açtı. Selami bil'açtı. Selami bıcaptı
KURT KORT.. KURF..
Bu coğrafya onu yıpratmış, onu yormuştu. Birden bir ses duydu. Sese kulak kabarttı. Selami sevindirik oldu
ÇITEK ÇITE
Muhtarın giz guyuda bi denk düşürdüm
Selami pustu. Selami pustu.
Birden! Fakat gelenler pek ava benzemiyordu.
Nassı yaşlıyom kuşkuyu biliyonğup offöğ.
?! la?
Nere gaç yon a soğuum ahah
Selami şanssızdı. Selami bahtsızdı. Leoparın kuyruğunu tutar tutmaz anasını ağlatmadan bırakmayan
İİĞĞKK
Tut la tut! Bırakma!
Yapıştır çifteyi annuğa soyum
Bir acayip millete denk gelmişti. Kaç Selo kaç. Kaçanın anası ağlamamış. Hli, kaptırdı kuyruğu! Eh be Selami!
SON..
İkircikli Soğuk Şiir
Konformizmin kış günü yansımaları
Hava eksi on derece, brr brr..
Cama vuran kar taneleri, pıt pıt..
Damda guruldayan güvercin, gub gub..
Sobada patlayan kestane, pat pat..
Ayağımda pofuduk terlik, pof pof..
Koltuktan kalkmaya üşenirim, of püf..
Dışarıdan tren geçiyor, çuf çuf..
Soğukta üşümüşler, vah vah..
Sobam mı tüttü lan, bakın hele, köh köh..
Küresel ısınmaya karşı farkındalık köşesi..
ŞIP.. ŞIP.. ŞIP..

HATÇAAVAZ

Tuncay Akgün

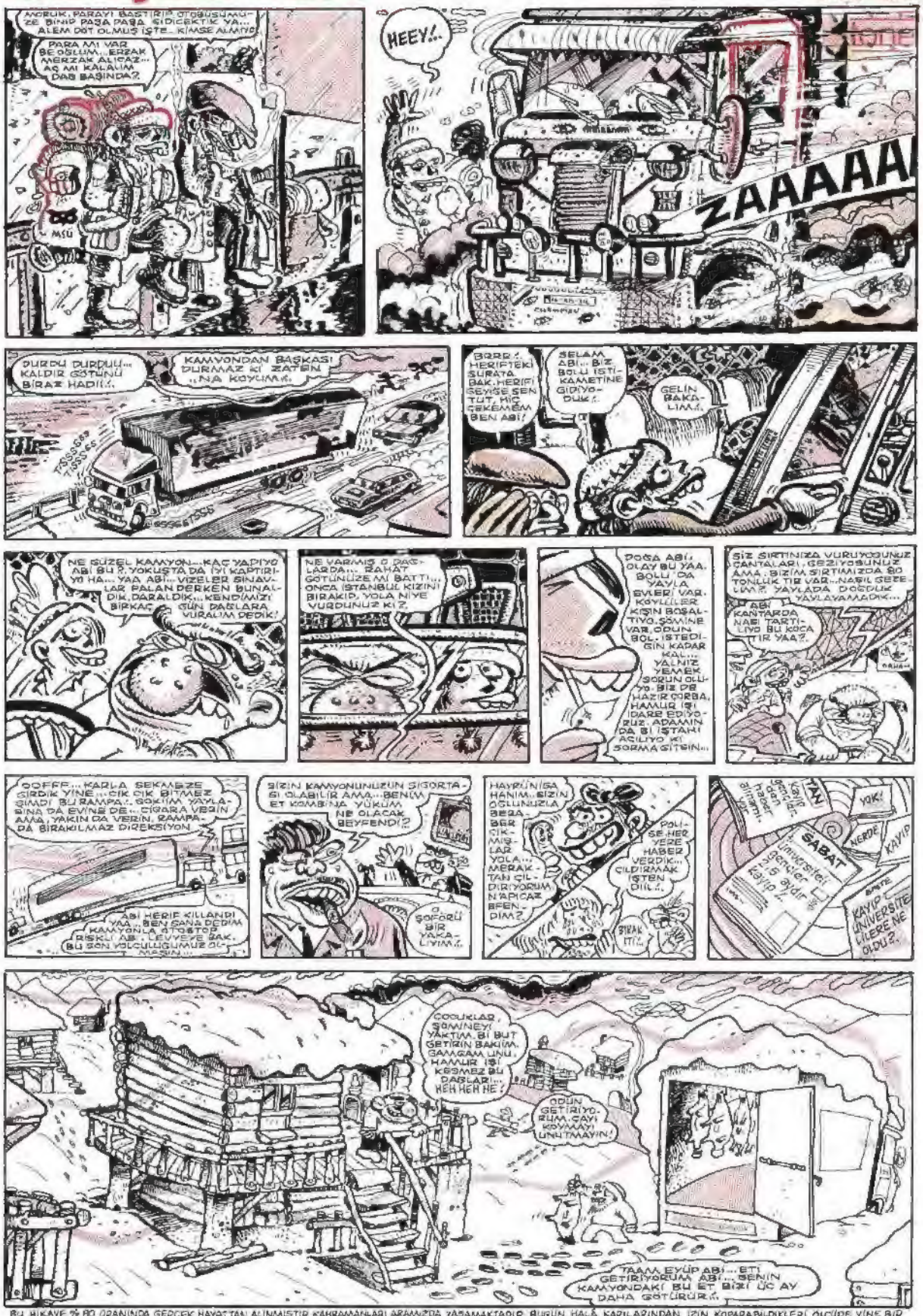

BU HIKAYE % 80 ORANINDA GERÇEK HAYATTAN ALINMIŞTIR KAHRAMANLARI ARAMIZDA YAŞAMAKTADIR. BUGÜN HALA KARILARINDAN IZIN KOPARABILDIKLERI ÖLÇÜDE YINE BIR ARAYA GELIP HATÇAAVAZ YAYASINA GIDERLER... KAMYONCU ŞAHIS BIRBUÇUK AY HAPIS YATTIKTAN SONRA HALK OTOBÜSLERINDE ŞÖFÖRLÜK YAPMAYA BAŞLAMIŞTIR.

İKARUS'UN DÜŞÜŞÜ

Leman'ın oluşumuna giden yolda onun önceki hali olan Limon Dergisi'ni çıkarmak üzere bir grup basiretli arkadaş kadim Girgir Dergisi'nden ayrılıyordu. Kadro kalabalık gözüksün diye beni de çağırdılar. O sıralar çok küçüktüm ve sadece espricilik yapıyordum, espricilere çizim yaptırılmıyordu. Yeni bir dergide çizme şansı bulurum düşencesiyle gittim ve **"Susmayacağım İşte"** adıyla antik ve mitolojik bir dünyayı anlatan küçük bir köşe çizmeye başladım. Kötü de olsa yıllardan sonra çizebiliyordum ve çizebilmenin sarhoşluğuyla hiç düşünmeden coşkuyla kalemimi söyletiyordum. Övgüler geldikçe de zevkten uçuyordum. Bu kanatların balmumundan yapıştırıldığının farkında değildim. Zira antikiteye olan merakımın kefaretini pahalıya ödeyecektim. Nihayet Mersin'de kasaplık yapan bir okuyucu bir köşemi kesip mektupla **D.G.M**'ye ihbar etti. Hayır, benim yandığım, bu işgüzar arkadaş bıraksaydı da yetkili makamların kendisi görüp dava açsaydı. Neyse, ifade vermek için **D.G.M**'ye gittim. Beni yalnız bırakmamak için dergiden çizer bir arkadaş da refakat etti. Fakat ikimiz de henüz olayın ciddiyetinde değildik. Hatta çizer arkadaş **D.G.M**'nin kapısından elinde kremşokola yiyerek girmişti...

Savcı beni bir odaya aldı. Ben habire muhabbet ediyor, canla başla savcıyı ikna etmeye çalışıyordum. Takipsizlik kararı verirse bu iş biterdi. **"Babamın elektrikçi dükkanı olduğunu, eğer beni bırakırsa, benim de bu işi bırakıp babamın yanında çalışacağımı, zaten dergide çok az para aldığımı"** falan söylüyordum. Savcı merakla kaç para aldığımı sordu, **"80 bin lira"** dedim. Bu o zamanın parasıyla bile oldukça düşük bir miktardı. **"Oğlum, sen hakikaten bırak bu işi, bu para için bu riske girmeye değer mi?."** dedi ki birden gözü kapıya takıldı, ben de döndüm, baktım; benimle gelen çizer arkadaş kapının aralığından kafasını uzatmış koca kulaklarıyla bizi dinliyordu. Savcı şaşırınca **"Kim bu yahu?. Soruşturma yapıyoruz burdal."** diye sordu. Ben de dergiden dersem ters etki yapar diye **"Mahalleden bir arkadaş"** dedim. Kızarak, **"Çağırın bana şu kapıdaki herifil."** diye bağırdı. Çevreyi çok iyi bilen eski Babıali kurdu çizer arkadaş koşa koşa kaçtı ve eski morgun parke taşlı yokuşunda gözden kayboldu. Savcı bana **"Haydi sen de git, biz gerekeni yaparız"** dedi...

Tatar...

20 KOCA YIL ÖNCE ÇAĞALOĞLU'NDA, BEYAZIT'TA NİCE BADİRLERDEN GEÇİP BEYOĞLU'NDAKİ BİNAMIZA GELMİŞTİK. O ZAMANLAR PAVYONLARLA DOLU SOKAKTA GÖZÜMÜZE İLK ÇARPAN KARŞIMIZDAKİ KÖŞEDE DURAN TATAR'DI. ESKİ BOKSÖRDÜ TATAR... YAZ-KIŞ SOĞUK-SICAK DEMEDEN UZUN PALTOSUYLA, ELİNDE ŞARAP ŞİŞESİYLE, YAKARLA GÜN BOYU DİKİLİRDİ... HAYRANIYDIK ONUN, GÖZÜM HALA ARAR SOKAĞIN KÖŞESİNDE. YANINA YANAŞINCA ASLA ANLAŞILMAYAN MIRIL MIRIL SESLER ÇIKARIRDI. SADECE DURURDU VE ŞARABI DA ELİNDE DURURDU. BİZİM İÇİN DENİZ ÇAKARI GİBİ GÜZEL BİR STATİK ELEKTRİKİ VARDI RAHMETLİNİN...

Bir süre sonra **2. Ağır Ceza Mahkemesi**'nden sarı bir zarf geldi. Ne yazık ki, buraya sevkedilmiştim. Celseler celseleri kovalıyor hiç kimseye laf anlatamıyordum Sanki ağır bir suç işlemişim gibi kendi avukatlarım bile suçlu olduğuma inanıyor, habire mahkemeden af diliyorlardı. Savunma yoktu yani. Hatta bir duruşma arasında, ben arkadaşlarla hoş bir sohbet yaparken avukatlarımdan biri küçümseyerek şöyle; **"Şuna bak şuna, bunun adam olması için mutlaka içeriye girmesi lazım..."** Daha ben ne diyeyim... Oysa ki, düşünceye suç diyen suçludur ve yargılamalıdır kâinat mahkemesinde.

Ve son duruşma geldi çattı. Dostum Tuncay Akgün o zamanlar **Limon** Dergisi'nin yazı işleri müdürüydü ve benimle gelmek zorundaydı. Zaten aynı anda başka bir davaya daha giriyordu. Böylece bir gün önceden onun Samatya civarındaki evinde kaldık. Hava güzel olduğundan sadece ceket ve kravatla gitmiştim. Fakat ertesi sabah bir kalktık ki, her taraf kar ama nasıl bir kar!... 1987 yılının kışıydı ve son 50 yılda İstanbul'da en çok yağan kar buydu. Araç yok, belimize kadar bata çıka, gâh koşarak gâh yürüyerek Sultanahmet Adliyesi'ne vardık. Böyle bir havada duruşma iptal edilmemişti. Kimse gelememişti ama her nasılsa hakimler ve savcı oradaydı. Yoğun tipi sürüyordu. Her zamanki gibi yalnızdık. Mahkeme başladı, başımı eğmiş bekliyordum. Aklıma daha ilk gününde cezalandırıldığım ilkokul geldi. Hayatımda birkaç kez uyduruk şekilde takdir edilmemin dışında bu ana kadar hep cezalandırılmıştım. Ruhum çingene çarşafına dönmüştü. Tipi camlara vuruyordu ve **"Tuncay Akgün'ün beraatine, diğer sanığınsa bilmem kaçıncı maddeden 10 ay ağır hapsine karar verilmiştir."** ibaresi yüreğimde çınladı. Mahkum olmuştum!. Neden, neden?... Belki de Limon'un o günlerde aşırı muhalif olması nedeniyle bir kurban aramışlar ve dünya safı olan beni bulmuşlardı. Neden ben?... Delirmiştim. Beni sakinleştirmek isteyen gazetenin müdürünü karlara ittim ve o tipide gömlek ve ceketle koşmaya başladım. Tuncay Akgün bir süre bağırarak peşimden koştu, sonra sesi giderek zayıfladı, duyulmaz oldu, belli ki beni gözden kaybetmişti. Etrafta kimseler yoktu. Doktor Jivago gibi belime kadar kara batmış vaziyette yalpalayarak koşuyordum. Soğuk yüzüme silleler vuruyor, gözümdeki yaşlar donarak birer inci tanesi gibi ardımdan karlara saplanıyordu. Rahmetli Galata Köprüsü'ne geldiğimde boynumda ağır ve sert bir şeyin sallandığını farkettim. Donmuş kravatımdı bu. Kalınlığınca buz tutmuştu. Hışımla kravatı boynumdan çıkardım ve buzunu kırmak için merhum köprünün altıgen kenar süslerine vurdum vurdum vurdum...

İstanbul o gün bembeyazdı. Ama haddinden fazla beyaz. Adeta yoktu. Bu beyaz hiçliğin ortasında alev alev yanıyordu benliğim. Parlaklık içinde bir panik... Nedir ki?...

GÜNERİ İÇOĞLU

LM ÖZEL 2015-01 Ocak - Mart

● İmtiyaz Sahibi: Tuncay Akgün ● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● Müdür Yönetmeni: Tuncay Akgün ● Yazişleri Müdürü: Zafer Aknar, Serkan Kölük ● Grafik & Sayfa Düzeni: Murat Yüksan ● Renklendirme: Fikret Özdemir, Onur Karagöz ● Kaligrafi: Fatih Kaan ● Müessese: Ali Yavuz ● Satış Müdürü: Şener Küçükkaptan ● Muhasebe Müdürü: Gülsüm Ünlü ● Tel: (0212) 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 245 38 06 ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/İst. ● Baskı: LeMan Matbaası Adres: Aluminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. ● Tel: 0212 858 00 93 (95-96) ● Genel Dağıtım: n-D.P.P. A.Ş

KURT SAİT VE ŞÜKRAN
BehiçPek
AYOL SAİT, GÜNLERDİR MAĞARADA PİNEKLİYOSUN.
NE YAPAYIM ŞÜKRAN. DIŞARSI KIŞ KIYAMET.
ÇIK, YİYECEK BİŞEYLER GETİR, ÇOCUKLAR AÇ...
ULAN SANKİ ŞARKÜTERİ VAR DAĞIN BAŞINDA.
NE GÜZEL YABAN DOMUZU TUTARDIN AYOL SEN ESKİDEN...
YAHU ŞÜKRAN, YABANDOMUZU MU KALDI BURALARDA...
BÜTÜN DOMUZLAR KAÇTI BOĞAZA İNDİ...
BAKSANA NE HALE GETİRDİLER CANIM İSTANBUL SIRTLARINI AĞAÇLARINI KESE KESE...
E NE OLACAK BÖYLE ?.. ÇOCUKLAR PER PERİŞAN...
BAŞKA BİR ÇARE BIRAKMADILAR BİZE... GÖZÜMÜ KARARTTIM...
GECE YARISI...
ŞEHRE İNECEM!..
Gece yarısı... Boş sokaklar, ıslak kaldırımlar.
BİRADER, Bİ BAK HELE İKİ DAKKA!
BU DA KİM?
SAİT BEN, KURTSAİT.
BU..BU.. SEN...
BİR KURTADAMSIN.
HAYIR. ADAM OLSAM AKŞAMLARI EVİME İKİ LOKMA BİR ŞEYLER GÖTÜRÜRDÜM. ADAM DEĞİLİM BEN...
ASLAN GİBİ ADAMSIN.
SADECE GÖRÜNTÜM ADAM GİBİ. ŞEHİRDE DİKKAT ÇEKMEMEK İÇİN BÖYLE GİYİNDİM...
AHAHAHA! ŞEHİRDE DİKKAT ÇEKMEK İSTESEN DE ÇEKEMEZSİN...
AFEDERSİN, ARDINI YIRTSAN Bİ ALLAHIN KULUNA DUYURAMAZSIN SESİNİ...
BİZİ YURDUMUZDAN YUVAMIZDAN ETTİLER... DOMUZLAR BÖLGEDEN KAÇTI, BEN ŞEHRE İNMEK ZORUNDA KALDIM.
GEL BAK SANA NE GÖSTERİCEM...
ONLAR DA YURTLARINDAN YUVALARINDAN SÜRÜLDÜLER.. YENİ DOĞMUŞ BEBEKLER. DOKSANLIK NİNELER SOKAKLARDA AÇ YATIYOR... SENİN BARİ SIĞINACAK MAĞARAN VAR...
TANKLARLA FÜZELERLE YIKTILAR BUNLARIN EVLERİNİ BARKLARINI.
AFEDERSİN AMA BUNLARI TAKIM ELBİSELİ BİR KURTLA KONUŞUYOR OLMAN ŞAŞIRTICI GELMİYOR MU SANA ?.
ŞAPKAMI, ATKIMI, ŞU ÜZERİMDEKİ ÇAPUTLARI ÇIKARAYIM DA BANA BİR DE ÖYLE BAK...
BAHOVV!..
SEN.. DÜNYALI DEĞİLSİN...
BEN DE BUNU ANLATMAYA ÇALIŞIYORUM.. AMA MEDYA SADECE MEMELERİMLE İLGİLENİYOR.
Bir uzay gemisiyle yıldızımdan kaçtım.
UZAY GEMİSİ DEDİĞİM, DÜŞMANLARIMIZIN SAVAŞ GEMİLERİNDEN BİRİ.. GİZLİCE İÇİNE GİRİP SAKLANDIM.
O GEMİ BENİ GEZEGENİNİZE GETİRDİ...
YANİ?
Sizin burada minik bebelerin yurdunu yakıp...
Onları oradan sürenlerin bayrağı aynı. Bu gezegeni de işgal edecekler... Kimseye anlatamıyorum...
PATATES ALDIM ŞÜKRAN. HAŞLA DA YESİN ÇOCUKLAR.
A-AA! NOOLDU SANA AYOL? VARYEMEZ Mİ OLDUN ?.
VARYEMEZ DİİL, ETYEMEZ. VEJETERYAN YANİ. İNSANLARIN HALİNİ GÖRÜNCE KENDİ HALİMİZE ŞÜKRETTİM... CANLILARI ÖLDÜRMEKTEN DE VAZGEÇTİM...
SON

Hones